Julkaisija:
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

B932

Fides

1/2012
13.1.2011

Katolinen hiippakuntalehti. Katolskt stiftsblad. 75. vuosikerta. ISSN 0356-5262.

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA
2 Pääkirjoitus

UUTISIA
3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS
5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA
6 Paavin vuosipuhe diplomaateille

ARTIKKELEITA
8 Keskiajan piispoista moni oli suomalaissyntyinen 1/2
10 Italian pyhillä paikoilla
12 Suomalaisen jalavavanhuksen uusi elämä Roomassa
12 Jumalan armoa epävarmuuden aikana
13 Jungfru Maria – Europas beskyddare
14 Mikä on Elämä Hengessä -seminaari?
14 What is a Life-in-the-Spirit Seminar?

LUKIJOILTA
15 Lukijoilta

ENGLISH
16 World Day of the Sick

NUORILLE
15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Maailman viha

OHJELMA
18 Seurakunnat
19 Tapahtumat

Takasivu
20 Pauline Jaricot

Keskiajan piispoista moni oli suomalaissyntyinen s. 8–9

Fideksen vuosi 2012 (75. vuosikerta)

nro	dl	ilmestyy*
1	2.1.	13.1. (12.2.)
2	30.1.	10.2. (11.3.)
3	27.2.	9.3. (15.4.)
4	2.4.	13.4. (13.5.)
5	30.4.	11.5. (10.6.)
6+7	28.5.	8.6. (12.8.)
8	30.7.	10.8. (16.9.)
9	3.9.	14.9. (14.10.)
10	1.10.	12.10. (11.11.)
11	29.10.	9.11. (16.12.)
12	3.12.	14.12. (13.1.)

**) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.*

Katolinen hiippakuntalehti Fides
Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: (IBAN) FI98 8000 1901 2425 53, (BIC) DABAFIHH. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides
Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: (IBAN) FI98 8000 1901 2425 53, (BIC) DABAFIHH. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK
I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

OSOITTEENMUUTOKSET JA ILMOITUKSET / ADDRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ANNONSER
info@catholic.fi

Hyvällä on yhä mahdollisuus

Tammikuussa meidän kaikkien pitää ilmeisesti aloittaa uusi vuosi puhtain mielin ja sydämin. Harrastimmepa sitten uudenvuodenlupauksia tai emme, voisimme kuitenkin kiinnittää huomiota pariin hyvinkin katoliseen teemaan.

Ensimmäinen teema on rauha. Uusi vuosi alkaa aina Jumalanäidin juhlapyhällä, mutta samana päivänä, tammikuun ensimmäisenä, vietetään myös maailman rauhan päivää. Rauha tulee esille paavin rauhanpäivänviestin lisäksi esimerkiksi mielenkiintoisessa puheessa, jonka pyhä isä piti diplomaattikunnalle muutama päivä sitten. Tuossa puheessa, joka on luettavissa tässä lehdessä, paavi nosti esiin monia huolestuttavia ilmiöitä, jotka aiheuttavat turvattomuutta ja ikään kuin syövät perustaa paremmalta tulevaisuudelta.

Toisaalta paavi puhuu ihmisestä, ihmisen ekologiasta ja yhteiskunnan yhteisestä hyvästä tavalla, joka jättää monet muut, poliitikot etunenässä, pimentoon. Pyhän isän – niin kuin koko kirkon – näkökulmasta hyvällä ja hyvyydellä on yhä mahdollisuus tässä maailmassa, jota kriisit ja väkivaltaisuudet lamauttavat. Miksemme antaisi sille mahdollisuutta!

Ehkäpä paavin puheesta voisi mennä vielä syvemmälle. Voisi kysyä, minkälaista yhteiskuntaa ja tulevaisuutta haluamme rakentaa? Minkälaisten periaatteiden mukaan me toimimme? Onko itsekkyys ja oma etu ylin ohjeemme? Kun katsomme sotia, väkivaltaa, perhetragedioita, talouskriisejä tai mitä tahansa ongelmaa, palaamme peruskysymyksen ääreen: Entä jos olisinkin halunnut vähemmän itselleni? Entä jos emme olisi olleet niin suuruudenhulluja? Pitääkö kaiken vain kasvaa ja kasvaa?

Kysyn uudestaan: Minkälaista yhteiskuntaa, minkälaista tulevaisuutta haluamme rakentaa? Mihin suuntaan haluamme kasvattaa ja kouluttaa nuorta sukupolveamme?

Toinen teema on ekumenia. Tässä kuussa vietetään kristittyjen ykseyden rukousviikkoa. Ymmärrämme hyvin, että kristittyjen hajaannus on suuri loukkaus Jumalaa kohtaan. Mutta jälleen kerran näyttää siltä, että olemme vain tyytyneet siihen. Emmekö todella välitä ykseyden edistämisestä? Emmekö näe, mitä kaikki kristityt yhdessä voisivat saada aikaan oman todistuksensa ja yhdistyneen tahtonsa avulla?

Kuitenkin on totta, että kärsimättömyys ja kärsivällisyys kuuluvat yhteen. Meidän on kärsimättömästi kuljettava eteenpäin, mutta oltava kärsivällisiä, sillä matka on pitkä ja edistys voi olla välillä todella hidasta. Silti hyvällä on yhä mahdollisuus.

M. Tervaportti

Katolinen kirjakauppa

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjakauppa on nyt verkossa. Tutustu kirjavalikoimaamme ja tee turvallisesti ostoksia verkkopankkitunnuksillasi.

Valikoimamme laajenee koko ajan, lisäksi lisäämme ruotsin- ja englanninkielisten kirjojen määrää.

katolinenkirjakauppa.net

Sunnuntait ja juhlapyhät

15.1. KIRKKOVUODEN 2. SUNNUNTAI (II)
1L 1. Sam. 3:3b-10, 19
Ps. 40:2+4ab, 7-8a, 8b-9, 10. - 8b+9a
2L 1. Kor. 6:13c-15a, 17-20
Ev. Joh. 1:35-42

18.-25.1. rukousviikko kristittyjen ykseyden edistämisen puolesta. Voidaan viettää messua myös kristittyjen ykseyden edistämisen puolesta, myös sunnuntaisin.

Keräys Suomen ekumeenisen neuvoston hyväksi rukousviikon jälkeisenä sunnuntaina tai yhtenä helmikuun sunnuntaina.

19.1. TORSTAI, PYHÄ HENRIK, PIISPA JA MARTTYYRI, HIIPPAKUNNAN JA KOKO SUOMEN SUOJELIJA, JUHLAPYHÄ
1L Sir. 45:12-20, 4-5
Ps. 126:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. -6
2L 2. Kor. 5:14-20
Ev. Joh. 4:34-39
tai 1L Viis. 3:1-9, Ps. 124:2-3a, 3b-5, 7b-8. -7a, 2L Room. 8:31b-39,
Ev. Matt. 10:28-33
Juhlapyhää vietetään katedraalissa seuraavana sunnuntaina.

22.1. KIRKKOVUODEN 3. SUNNUNTAI (III)
1L Joona 3:1-5, 10
Ps. 25:4-5ab, 6+7bc, 8-9. - 4a
2L 1. Kor. 7:29-31
Ev. Mark. 1:14-20

29.1. KIRKKOVUODEN 4. SUNNUNTAI (IV)
1L 5. Moos. 18:15-20
Ps. 95:1-2, 6-7c, 7d-9. - 7d-8a
2L 1. Kor. 7:32-35
Ev. Mark. 1:21-28

2.2. torstai, HERRAN TEMPPELIINTUOMINEN – KYNTTILÄNPÄIVÄ, juhla: Jumalalle vihityn elämän päivä.

5.2. KIRKKOVUODEN 5. SUNNUNTAI (I)
1L Job 7:1-4, 6-7
Ps. 147:1-2, 3-4, 5-6. - vrt. 3a
2L 1. Kor. 9:16-19, 22-23
Ev. Mark. 1:29-39

11.2. lauantai, arkipäivän messu, tai Lourdesin Neitsyt Maria: Sairaiden päivä.

12.2. KIRKKOVUODEN 6. SUNNUNTAI (II)
1L 3. Moos. 13:1-2, 45-46
Ps. 32:1-2, 5, 11. - vrt. 7
2L 1. Kor. 10:31 - 11:1
Ev. Mark. 1:40-45

19.2. KIRKKOVUODEN 7. SUNNUNTAI (III)
1L Jes. 43:18-19, 21-22, 24b-25
Ps. 41:2-3, 4-5, 13-14. - 5bc
2L 2. Kor. 1:18-22
Ev. Mark. 2:1-12

Ensi keskiviikkona on paasto- ja abstinenssipäivä.

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
katolinen.net/
?page_id=290

Membership fee of the Diocese

Receiver:
Katolinen kirkko
Suomessa

Bank account:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Reference number:
90010

More information:
katolinen.net/
?page_id=290

Paikka löytynyt kesäleireille ja hiippakuntajuhlalle

Hiippakunta on löytänyt ensi kesän kesäleirejä ja hiippakuntajuhlaa varten sopivat paikat. “Etsintäprosessi ei ollut lopulta edes kovin vaikea”, totesi yleisvikaari, isä **Raimo Goyarrola**. “Itse asiassa saamme olla hyvin tyytyväisiä, sillä löytämämme paikat sopivat tarkoituksiimme erinomaisesti.”

Hiippakuntajuhla Lohjalla

Hiippakuntajuhlan messu järjestetään tänä vuonna lauantaina 11.8. Lohjan keskiaikaisessa Pyhän Laurin kirkossa ja juhlatilaisuus sen lähistöllä. Monet muistavat, että Pyhän Laurin kirkossa Lohjalla vietettiin juhlallinen messu myös vuonna 1998, kun mons. **Tuomo T. Vimpari** vihittiin diakoniksi. Piispa Verschurenin sairastuttua tuon messun vietti Pohjoismaiden apostolisena nuntiuksena toiminut arkkipiispa Giovanni Ceirano.

Pyhän Laurin kirkko Lohjalla.

Lohjan keskiaikainen kirkko on kivikirkko, jonka rakennusvaiheen arvellaan liittyvän siihen voimakkaaseen kirkonrakennuskauteen, joka sijoittuu piispa Konrad Bitzin ja tuomiorovasti Maunu Särkilahden aikaan 1460-1480-luvuille. Se lienee kuitenkin hieman nuorempi kuin vuonna 1462 valmistunut Naantalin luostarikirkko ja vuonna 1470 valmistunut Karjaan kirkko.

Kivikirkkoa ennen samalla paikalla on todennäköisesti seissyt kenties useampikin puukirkko, joista ensimmäinen lienee rakennettu heti seurakunnan perustamisen jälkeen 1230- tai 1240-luvulla. Kivikirkko on mahdollisesti rakennettu puukirkon ympärille. Tällainen menettely tunnetaan eräiden kirkkojen kohdalla maassamme.

- Hiippakuntajuhla Lohjalla 11.8.2012. Lisätietoa myöhemmin.

Kesäleirit Vuosaaressa

Kesäleirejä varten hiippakunta on löytänyt oivallisen paikan Helsingin Vuosaaresta, tarkemmin sanottuna luonnonkauniista Kallahdenniemestä, jossa sijaitsee ortodoksinen kulttuurikeskus Sofia. Kulttuurikeskuksen palvelut ovat moninaiset, mutta kesähetkiin antaa oman sykkeensä kaunis ja matala länsiranta. Sofiassa on luonnollisesti myös yksinkertainen, pyhälle marttyyri Sofialle omistettu kappeli. Lisätietoja myöhemmin.

- kesäleiri lapsille: 10.–22.6. (yksi tai kaksi viikkovuoroa)
- vahvistusleiri: 22.–29.7.

Hiihtolomaleiri Stelliksessä

Tämän talven hiihtolomaleiri sen sijaan pidetään vielä Stella Mariksessa 18.–25.2. Lisätietoja toisaalla tässä lehdessä.

KATT

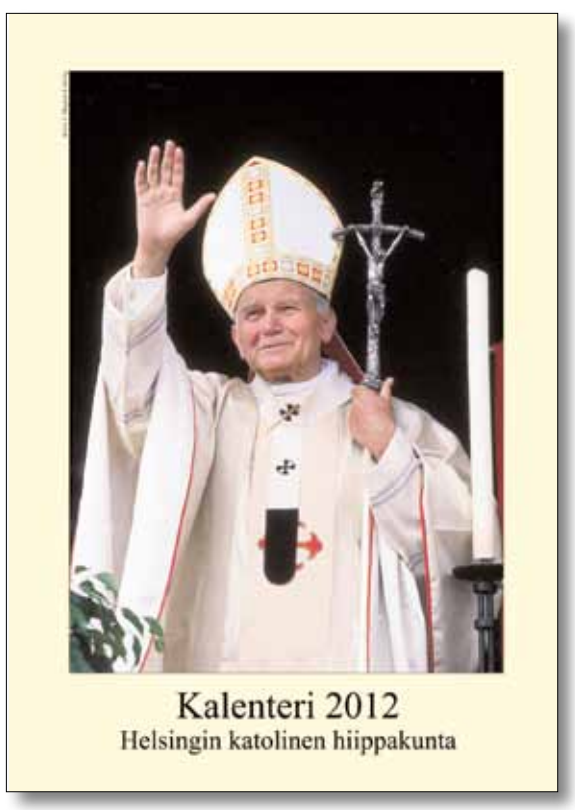

HIIPPAKUNNAN SEINÄKALENTERI 2012

Hiippakunta on julkaissut ensi vuodeksi jälleen seinäkalenterin, jonka teemana on tällä kertaa autuas paavi Johannes Paavali II.

Kalenterissa on valikoima kuvia Karol Wojtylasta pappina ja piispana sekä paavina niin Roomassa kuin hänen Suomen vierailunsakin aikana. Kuvien rinnalla on otteita paavin kiertokirjeistä ja puheista. Kalenteriin on merkitty myös liturgiset vietot ja sunnuntaiden evankeliumit.

Kalenterin hinta on 10 euroa ja se menee kokonaisuudessaan oman seurakunnan tukemiseen (tai Katolisesta kirjakaupasta ostettuna kalenterin julkaisseen Katolisen tiedotuskeskuksen hyväksi).

Osta jälleen hieno katolinen kalenteri itsellesi tai lahjaksi. Samalla tuet omaa seurakuntaasi ja kirkkoasi!

Tekstit kolmella kielellä. Texterna i tre språk. Texts in three languages.

Pohjolan nuntius vaihtuu

Paavi **Benedictus XVI** on 5. tammikuuta 2012 nimittänyt arkkipiispa **Emil Paul Tscherrigin** apostoliseksi nuntiukseksi Argentiinaan. Arkkipiispa Tscherrig on tähän saakka on toiminut apostolisena nuntiuksena Pohjoismaissa. Uuden nuntiuksen nimitystä odotetaan lähiaikoina.

KATT/VIS

Kardinaalikonsistori helmikuussa

Paavi **Benedictus XVI** ilmoitti Angelus-rukouksen yhteydessä loppiaisena 6.1.2012 uusien kardinaalien nimityksestä. Konsistorissa 18. helmikuuta paavi nimittää 22 uutta kardinaalia. Heistä 18 on alle 80-vuotiaita eli heillä on ääni-oikeus mahdollisessa kardinaalien konklaavissa.

Alla luettelo uusista kardinaaleista:

- Mons. Fernando Filoni, Kansojen evankelioimisen kongregaation prefekti (65)
- Mons. Manuel Monteiro de Castro, apostolisen katumusoikeusistuimen ylin katumustuomari (73)
- Mons. Santos Abril y Castelló, Santa Maria Maggiore –basilikan arkkipappi (76)
- Mons. Antonio Maria Vegliò, Paavillisen maasta muuttavien ja matkalla olevien sielunhoidon neuvoston puheenjohtaja (73)
- Mons. Giuseppe Bertello, Vatikaanivaltion hallintoviraston puheenjohtaja (69)
- Mons. Francesco Coccopalmerio, Paavillisen lakitekstien tulkitsemisen neuvoston puheenjohtaja (73)
- Mons. João Braz de Aviz, Sääntökuntien ja apostolisen yhteisöelämän kongregaation prefekti (64)
- Mons. Edwin Frederik O'Brien, Jerusalemin Pyhän haudan ritarikunnan prosuurmestari (72)
- Mons. Domenico Calcagno, Apostolisen istuimen omaisuuden hallinnon puheenjohtaja (68)
- Mons. Giuseppe Versaldi, Pyhän istuimen talousasioiden prefektuurin puheenjohtaja (68)
- Hänen autuutensa George Alencherry, Ernakulam-Angamalyn suurarkkipiispa (syyrialais-malabarilainen riitus), Intia (66)
- Mons. Thomas Christopher Collins, Toronton arkkipiispa (64)
- Mons. Dominik Duka OP, Prahan arkkipiispa (68)
- Mons. Willem Jacobus Eijk, Utrechtin arkkipiispa (58)
- Mons. Giuseppe Betori, Firenzen arkkipiispa (65)
- Mons. Timothy Michael Dolan, New Yorkin arkkipiispa (61)
- Mons. Rainer Maria Woelki, Berliinin arkkipiispa (55)
- Mons. John Tong Hon, Hong Kongin piispa (72)
- Hänen autuutensa Lucian Mureşan, Făgăraş şi Alba Iulian suurarkkipiispa (Romanian kreikkalaiskatolinen kirkko) (80)
- Mons. Julien Ries, Namurin hiippakunnan pappi ja Louvainin yliopiston uskontohistorian emeritusprofessori (91)
- Isä Prosper Grech OSA, useiden roomalaisten yliopistojen emeritusprofessori ja uskonopin kongregaation neuvonantaja (86)
- Isä Karl Becker SJ, paavillisen Gregoriana-yliopiston emeritusprofessori ja uskonopin kongregaation neuvonantaja (83).

KATT/VIS

Bonifatiuswerkiltä taas tukea suomalaiskohteisiin

Bonifatiuswerkin yleisjohtokunta on päättänyt hiljattain vuoden 2012 avustuksista. Kaiken kaikkiaan Bonifatiuswerk avustaa tänä vuonna Pohjoismaiden ja Baltian maiden hiippakuntia ja Saksan sisäistä diasporaa yhteensä 7,5 miljoonalla eurolla.

Tästä rahasta Suomen osuus on 55 900 euroa, joka kohdistuu Jyväskylän Pyhän Olavin seurakunnan yhteydessä toimivan päiväkodin ja kirkon sakariston kunnostukseen.

Tämän lisäksi johtokunta päätti viime vuoden lopulla tukea Vaasan katolisen kappelin ostamista 75 000 eurolla.

KATT/Bonifatiuswerk

Toinen personaaliordinariaatti perustettiin, nyt Yhdysvaltoihin

Paavi **Benedictus XVI** on 1.1.2012 perustanut järjestyksessään toisen hiippakunnankaltaisen rakenteen eli niin sanotun personaaliordinariaatin anglikaanisen kristillisyyden piiristä katolisen kirkon täyteen yhteyteen tuleville kristityille. Uusi personaaliordinariaatti kattaa alueellisesti koko Yhdysvallat ja on nimeltään Pyhän Pietarin istuimen personaaliordinariaatti. Ensimmäinen ordinariaatti oli Walsinghamin Neitsyt Marian personaaliordinariaatti, joka on toiminut Englannissa vuoden 2011 tammikuun alusta.

Ordinariaatin pääksi paavi nimitti entisen episkopaalisen piispan, katolisen pappisvihkimyksen sittemmin saaneen isä Jeffrey N. Steensonin, joka toimii professorina Houstonissa.

Yhdysvaltain ordinariaattiin on liittymässä joitakin episkopaalisia ja anglikaanisia seurakuntia, ryhmiä ja yksittäisiä uskovia. Yli 100 entistä anglikaanista pastoria on jo pyytänyt katolista pappisvihkimystä. Samalla ainakin 1400 uskovaa 22 eri yhteisöstä on ilmoittautunut ordinariaatin jäseniksi.

Ordinariaatin perustaminen pohjautuu paavin Anglicanorum coetibus -asiakirjassa vuonna 2009 antamaan avokätiseen vastaukseen katolisen kirkon jäsenyyttä pyytäneille anglikaaniseen traditioon kiinnittyneille uskoville, jotka kokonaisuudessaan hyväksyvät katolisen uskon ja tunnustavat paavin aseman.

KATT/VIS

Paavi kastoi 16 lasta sikstiiniläiskappelissa

Sunnuntaina 8.1. vietettiin Herran kasteen juhlaa. Perinteisesti paavi on tämän juhlan yhteydessä kastanut joitakin lapsia Vatikaanin Sikstiiniläiskappelissa. Tänä vuonna paavi **Benedictus XVI** kastoi Sikstiiniläiskappelissa vietetyssä messussa 16 lasta. Saarnassaan paavi muistutti, että lapsen kasvatuksesta tulee ihmeellinen tehtävä, jos siinä toimii yhteistyössä Jumalan kanssa, joka on jokaisen ihmisen ensimmäinen ja todellinen kasvattaja.

Paavi muistutti ensimmäiseen lukukappaleeseen (Jesaja 55) viitaten pelastuksen lähteistä, Jumalan sanasta ja sakramenteista, joista aikuisten on itse ensin ravittava itseään voidakseen ohjata nuoria heidän kasvussaan. Vanhempien on annettava paljon, mutta voidakseen antaa heidän on myös saatava, muuten he tyhjenevät. Vanhemmat, tai edes papit, eivät ole lähteitä, vaan ikään kuin kanavia, joiden kautta Jumalan rakkaus välittyy.

Paavi korosti, että rukous on ensimmäinen ehto kasvatukselle, koska siinä uskomme lapset Jumalalle, joka tuntee heidät ennen meitä ja paremmin kuin me itse ja tietää täysin, mikä heille on parasta. Samalla rukouksessa kuuntelemme Jumalaa voidaksemme hoitaa hyvin oman osuutemme kasvatuksesta.

KATT/VIS/Zenit

Ekumeeninen valtuuskunta Roomaan tänäkin vuonna

Katolis-luterilainen ekumeeninen valtuuskunta vierailee Roomassa tänäkin vuonna perinteiseen tapaan. Katolisesta kirkosta matkaan lähtee piispa **Teemu Sippo** SCJ ja yleisvikaari, isä **Raimo Goyarrola**. Luterilaisia edustavat Mikkelin piispa **Seppo Häkkinen**, kirkkoneuvos **Kimmo Kääriäinen** ja kappalainen **Antti Kruus**.

Pyhän Henrikin kunniaksi vietettävä messu Rooman Santa Maria sopra Minervan basilikassa on tänä vuonna katolinen, ja siinä saarnaa ekumeenisessa hengessä piispa Häkkinen. Mukana on myös kouvolalainen Sonus-kuoro.

Valtuuskunta tapaa vierailun aikana myös paavi Benedictuksen.

KATT/KT

Troskongregationens kommuniké om Trons År

I oktober förra året utfärdade påven **Benedikt XVI** det apostoliska brevet ”Porta Fidei” där han förkunnade Trons År. Han önskade sedan att Troskongregationen skulle förbereda pastorala rekommendationer inför året. I onsdags utgav kongregationen en kommuniké om dokumentet som utfärdas den 7 januari.

Kommunikén innehåller en bra översikt om dess innehåll. För det första betonar man att årets början, den 11 oktober 2012, sammanfaller med 50-årsdagen av öppnandet av det Andra Vatikankonciliet och den tjugonde årsdagen av den Katolska kyrkans katekes, och att dessa bör vara ryggraden för all pastoral aktivitet. Trons År är en möjlighet att få dagens katoliker att lära känna dessa milstenar – som alltför ofta är obekanta med dem båda.

För att bidra till en korrekt förståelse av det Andra Vatikankonciliet, pekar kommunikén mot den uppkommande biskopssynoden om ”Den nya evangelisationen och överföringen av den kristna tron.” Det anges också att från början av sitt pontifikat har Benedikt XVI strävat efter att uppmuntra "en korrekt förståelse av konciliet och avvisar vad som har kallats "hermeneutikens avbrott och splittringar" och främjar vad han själv har kallat "reformens hermeneutik” och ”förnyelsens kontinuitet".

Enligt troskongregationens kommuniké är Den Katolska kyrkans katekes en integrerad del av "förnyelsens kontinuitet", eftersom den omfattar "den gamla och traditionella katekesordningen", men samtidigt uttrycker den katekesen på "ett nytt sätt för att svara på frågor från vår egen tid". Slutligen säger kommunikén att de pastorala rekommendationer som finns i dokumentet syftar till fyra grupper: den universella kyrkan, biskopskonferenserna och stiften samt församlingar, kommuniteter, föreningar och rörelser.

De praktiska förslagen omfattar en större fokus på kvaliteten på trosundervisningen och en undersökning av lokala katekeser samt en ökad användning av massmedia och konst, med fokus på tron, dess principer och innehåll och den kyrkliga betydelsen av det Andra Vatikankonciliet. Ett sekretariat för att samordna alla de olika initiativen kommer att inrättas inom det Påvliga rådet för främjandet den nya evangelisationen som också kommer att öppna en särskild hemsida.

KATT/RV

Rukouksen apostolaatti

Rukoilemme...

Tammikuu

Että luonnonkatastrofien uhrit saisivat riittävästi hengellistä ja aineellista apua voidakseen aloittaa elämänsä uudelleen.

Että rauhan edistämiseen sitoutuneet kristityt myös tunnustaisivat Kristuksen nimeä kaikille hyvän tahdon ihmisille.

Helmikuu

Että kaikki kansat saisivat tarpeeksi vettä ja muita luonnonvaroja elämänsä ylläpitämiseksi.

Että Herra tukisi kaikkia niitä, jotka köyhimmissä maissa hoitavat sairaita ja vanhuksia.

Böneapostolatet

Vi ber ...

Januari

Att offren för naturkatastrofer får tillräckligt andligt och materiellt stöd för att kunna börja ett nytt liv.

Att de kristna som är engagerade för fred även vittnar om Kristi namn för alla människor av god vilja.

Februari

Att alla folk får tillgång till vatten och andra förnödenheter för livets uppehälle.

Att Herren stödjer alla dem, som i de fattigaste områdena, vårdar sjuka och gamla.

Meditaatio

Molemmat tämän uuden vuoden tammikuun rukousaiheet kehottavat meitä muistamaan lähimmäisiä, jotka tarvitsevat meidän kristittyjen esirukouksiamme ja muuta apuamme.

Ensimmäinen aihe koskee luonnonkatastrofien uhreja, toinen koskee niitä ihmisiä, jotka eivät vielä ole tutustuneet Kristukseen itsensä ja koko ihmiskunnan pelastajana huolimatta heidän hyvästä tahdostaan. Jos laiminlöisimme rukoilemisen heidän puolestaan, se olisi vielä suurempaa vääryyttä kuin olla välittämättä luonnonkatastrofien uhreista.

Joulun aikana saimme Pohjois-maissa pienen aavistuksen luonnon tuhoavasta voimasta, mutta se ei ollut mitään siihen verrattuna mitä pyörremyrskyt ja tsunamit ovat saaneet aikaan eri puolilla maailmaa viime vuosina. On ilman muuta autettava niitä, jotka ovat menettäneet perheenjäseniään, kotinsa, elatuksensa, koulujaan ja sairaaloitaan. On annettava ruokaa nälkäisille, puettavaa ne, jotka ovat vailla vaatteita ja muita elämän perustarpeita riippumatta siitä, ovatko he hyväntahtoisia ihmisiä vai eivät. He ovat ihmisiä, jotka kärsivät. Heillä on ihmisarvo ja meidän on autettava heitä elämään ihmisarvonsa mukaisella tavalla. Meidän on rakastettava heitä niin kuin itseämme erityisesti sen tähden, että he ovat Kristuksen vähäisimpiä veljiä ja sisaria (Matt.25:40).

Mutta kenellä on hyvä tahto? Kun Jeesus syntyi Betlehemin tallissa, enkelit julistivat juhlallisesti lapsen elämäntehtävää laulaen: Hän on tullut edistämään Jumalan kunniaa korkeuksissa ja maan päällä rauhaa ihmisille, joita hän rakastaa. Merkki Jumalan rakkaudesta jokaista ihmistä kohtaan on, että alkusynnin jälkeen sen kaikkine seurauksineen ihmiskunnalle Jumala on jättänyt armahtavaisuudessaan ihmisiin toivon liekin, kaipauksen ikuisiin arvoihin. Tämä kaipaus on ihmisessä sama kuin se hyvä tahto, josta rukousaihe muistuttaa ja johon meidän kristittyjen tulee vedota, kun haluamme jakaa toivomme niille, jotka eivät vielä ole löytäneet maailman Vapahtajaa.

Usein ihmiset valittavat hyvän tahdon puutteesta tai sen heikkoudesta unohtaen, että Jeesus on tullut maailmaan nimenomaan parantamaan meidän heikentynyttä ymmärrystämme ja haavoittunutta sydäntämme. Hän vahvistaa Pyhällä Hengellä myös jokaisen ihmisen hyvää tahtoa, että tämä oppisi yhä paremmin tuntemaan elämän totuutta ja kasvamaan Jeesuksen ilosanoman hengessä, jota meidät kristityt on kutsuttu julistamaan heille elämämme todistuksella ja rakkauden teoillamme. Sillä tavalla rauha voi syntyä jokaisen ihmisen sydämeen ja levitä kansojen keskuuteen eri puolilla maailmaa.

Tämän tammikuun rukousaihe tosin ei kehota meitä rukoilemaan kristittyjen ykseyden puolesta, mutta edellyttää sitä, että meidän kristittyjen yhteinen todistuksemme olisi uskottava maailmalle ja puhuttelisi voimakkaasti kaikkia ihmisiä, joilla on hyvä tahto ja jotka kaipaavat todellista rauhaa omassa sydämessään ja omassa maassaan.

isä Frans Voss SCJ

Carlo Crivelli: Pyhä Tuomas Akvinolainen, 1476.

Pyhän Tuomas Akvinolaisen muistopäivää vietetään 28.1.

Kaikkivaltias Jumala,
sinä annoit pyhässä Tuomaassa ihailtavan esikuvan
pyhyyteen pyrkimisestä ja pyhän opin tutkimisesta.
Suo meidän ymmärtää hänen opetuksiaan
ja seurata hänen tekojaan.
Tätä pyydämme Herramme Jeesuksen Kristuksen,
sinun Poikasi, kautta, joka kanssasi elää ja hallitsee
Pyhän Hengen yhteydessä, Jumala,
iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Du kom och ingen ville ta emot dig.

Stallet blev ditt första hem.

Idag är du inte heller välkommen.

Julen är inte din fest, utan konsumtionens och materialismens.

Du kommer till oss i det tysta, liksom i smyg.

Till dem som har ett öppet och mottagligt hjärta kommer du.

Du är bland de saktmodiga, dem som älska Dig.

Jesus Kristus låt mig vara bland de saktmodiga.
Låt mig vara öppen för Dig då du kommer.

(en bön av Jan-Peter Paul)

Hänen pyhyytensä paavi Benedictus XVI:n puhe Pyhän istuimen luokse akkreditoiduille diplomaateille

Maanantaina 9.1.2012

Teidän ylhäisyytenne, hyvät naiset ja herrat

Minusta on aina erityisen miellyttävää ottaa teidät vastaan, kunnioitetut Pyhän istuimen luokse akkreditoidut diplomaatit, tässä Sala Regian upeassa tilassa, ja lausua teille henkilökohtaisesti sydämellinen uuden vuoden toivotukseni. Ennen kaikkea muuta kiitän diplomaattikunnan esimiestä (doyen), suurlähettiläs Alejandro Valladares Lanzaa, ja varaesimiestä, suurlähettiläs Jean-Claude Micheliä kohteliaista sanoista, jotka he lausuivat puolestanne. Haluan myös tervehtiä erityisellä tavalla kaikkia niitä, jotka osallistuvat tähän tapaamiseemme ensimmäistä kertaa. Teidän kauttanne toivotukseni ulottuu kaikkiin niihin maihin, joita te edustatte ja joiden kanssa Pyhällä istuimella on diplomaattisuhteet. Me iloitsemme siitä, että viime vuonna tähän yhteisöön liittyi myös Malesia. Se vuoropuhelu, jota te käytte Pyhän istuimen kanssa, edistää näkemysten ja tiedon vaihtoa samoin kuin yhteistyötä sellaisilla yhteisesti kiinnostavilla alueilla, jotka ovat luonteeltaan kahdentai monenvälisiä. Teidän läsnäolonne täällä nostaa esiin sen tärkeän työn, jota kirkko tekee yhteiskunnissanne esimerkiksi koulutuksen, terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden alalla. Merkki katolisen kirkon ja valtioiden välillä vallitsevasta yhteistyöstä ovat esimerkiksi vuonna 2011 allekirjoitetut sopimukset Azerbaidžanin, Montenegron ja Mosambikin kanssa. Ensimmäinen niistä on jo ratifioitu, ja uskon, että niin käy myös kahdelle muulle samoin kuin niille, joista käytävät neuvottelut ovat loppusuoralla. Pyhä istuin toivoo myös voivansa käydä hedelmällistä vuoropuhelua kansainvälisten ja alueellisten organisaatioiden kanssa. Tässä mielessä haluan mainita tyytyväisenä, että Kaakkois-Aasian kansojen yhteistyöjärjestön (ASEAN) jäsenmaat ovat hyväksyneet apostolisen nuntiuksen akkreditoimisen tuohon organisaatioon. Enkä voi jättää mainitsematta sitä, että viime joulukuussa Pyhä istuin vahvisti pitkäaikaista yhteistyötään Kansainvälisen siirtolaisjärjestön (IOM) kanssa tulemalla sen täysjäseneksi. Tämä on merkki Pyhän istuimen ja katolisen kirkon sitoutumisesta kansainvälisen yhteisön rinnalla etsimään sopivia ratkaisuja tähän ilmiöön, johon liittyy monia kysymyksiä ihmispersoonan arvokkuuden turvaamisesta aina huolehtimiseen siirtolaisista ja sekä tuloettä lähtömaan yhteisöjen yhteisestä hyvästä.

Juuri päättyneen vuoden aikana tapasin henkilökohtaisesti useita valtionpäämiehiä ja pääministereitä samoin kuin niitä maittenne edustajia, jotka osallistuivat rakkaan edeltäjäni paavi Johannes Paavali II:n autuaaksijulistamiseen. Maittenne edustajat olivat ystävällisesti läsnä myös pappisvihkimykseni 60-vuotisjuhlallisuuksissa. Heille kaikille ja niille, joita olen tavannut apostolisilla matkoillani Kroatiassa, San Marinossa, Espanjassa, Saksassa ja Beninissä, ilmaisen uudestaan kiitollisuuteni siitä ystävällisyydestä, jota he osoittivat minua kohtaan. Ajatukseni kääntyvät erityisellä tavalla myös Latinalaisen Amerikan ja Karibian maihin, jotka vietitvät itsenäisyytensä 200-vuotisjuhlaa. Viime joulukuun 12. päivänä nuo maat ilmaisivat siteensä katoliseen kirkkoon ja apostolien ruhtinaan seuraajaan ottamalla osaa yhdessä kirkkojen ja instituutioiden kunnioitettavien edustajien kanssa Pyhän Pietarin basilikassa vietettyyn juhlaan, jonka aikana kerroin aikomuksestani vierailla lähitulevaisuudessa Meksikossa ja Kuubassa. Lopuksi haluaisin tervehtiä Etelä-Sudania, josta viime heinäkuussa tuli itsenäinen valtio. Olen iloinen siitä, että se tapahtui rauhallisesti. Ikävä kyllä jännitystä ja yhteenottoja on ilmaantunut viime kuukausien aikana. Siksi toivon, että kaikki voisivat yhdistää pyrkimyksensä taata Sudanin ja Etelä-Sudanin kansoille mahdollisuuden vihdoin kokea rauhan, vapauden ja kehityksen aikaa.

Teidän ylhäisyytenne

Tämän päivän tapaaminen tapahtuu perinteisesti joulunajan lopulla, jolloin

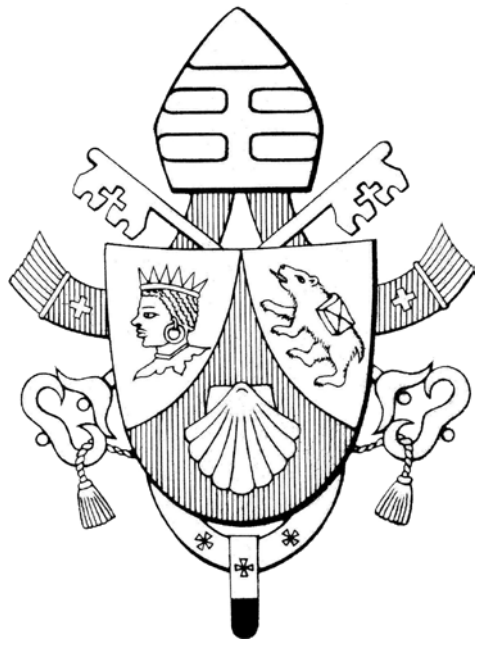

kirkko viettää Pelastajan tulemista. Hän tulee yön pimeydessä, ja niin hänen läsnäolonsa on välittömästi valon ja ilon lähde (vrt. Luuk. 2:9-10). Maailma on todellisesti synkkä, kun Jumalan valo ei sitä valaise! Maailma on todellisesti pimeä, kun miehet ja naiset eivät enää tunnusta sidettään Luojaansa; silloin he vaarantavat suhteensa toisiin luotuihin ja itse luomiseen. Ikävä kyllä nykyhetkeä leimaavat syvä levottomuus, mistä monet kriisit – taloudelliset, poliittiset ja sosiaaliset – ovat dramaattinen ilmaus.

En voi tässä olla mainitsematta ennen kaikkea muuta maailman talous- ja finanssikriisin vakavaa ja huolestuttavaa kehitystä. Tämän kriisin vaikutus ei ole ulottunut vain perheisiin ja yrityksiin niissä taloudellisesti edistyneissä maissa, joista se on lähtöisin – aiheuttaen tilanteen, jossa monet ihmiset, erityisesti nuoret, tuntevat olevansa eksyksissä ja turhautuneita vakaan tulevaisuuden toivossaan –, vaan sillä on ollut perinpohjainen vaikutus kehittyvien maiden elämään. Me emme saa menettää rohkeuttamme, vaan sen sijaan meidän on päättäväisesti löydettävä tiemme uudelleen uudenlaisten sitoumusten kautta. Tämä kriisi voi ja sen täytyy olla kannustin pohtia ihmisen olemassaoloa ja sen eettisen ulottuvuuden merkitystä, ennen kuin edes mietitään taloudellisen elämän mekanismeja: ei vain pyrittäessä pysäyttämään yksityisiä tappioita tai vahvistamaan kansallisia talouksia, vaan kun teemme itsellemme uudet säännöt, joiden avulla varmistetaan se, että kaikki voivat elää arvokkaasti ja kehittää kykyjään yhteisönsä kokonaisuuden hyväksi.

Seuraavaksi haluaisin huomauttaa, että varsinkin nuoret tuntevat ne vaikutukset, joita epävarma nykyhetki aiheuttaa. Heidän levottomuutensa on saanut aikaan viime kuukausina liikehdintää, jonka seurauksilla on ollut vaikutusta monilla eri alueilla, jopa vakavin seurauksin. Ajattelen ennen kaikkea Pohjois-Afrikkaa ja Lähi-Itää, jossa nuoret ihmiset muiden köyhyydestä ja työttömyydestä kärsivien kanssa peloissaan epävarmasta tulevaisuudesta, ovat panneet liikkeelle jotakin, mistä on kehittynyt valtava uudistuksia ja entistä suurempaa osallisuutta poliittisessa ja yhteiskunnallisessa elämässä vaativa liike. Vielä on vaikea tehdä lopullista arviota viimeaikaisista tapahtumista ja ymmärtää täydellisesti niiden seurauksia tuon alueen vakaudelle. Alun optimismi on muuttunut niiden vaikeuksien tunnustamiseksi, joita tähän siirtymäja muutosaikaan sisältyy. Minusta näyttää ilmeiseltä, että paras tapa mennä eteenpäin on tunnustaa jokaisen ihmispersoonan luovuttamaton arvo ja hänen perustavat oikeutensa. Persoonan kunnioittamisen on oltava instituutioiden ja lakien keskellä; sen on johdettava kaiken väkivallan päättymiseen ja estettävä se, että aiheellinen huoli kansan vaatimuksista ja yhteiskunnallisen solidaarisuuden tarve muuttuisivat pelkiksi vallassa pysymisen tai vallan kasvattamisen välineiksi. Kutsun kansainvälistä yhteisöä käymään vuoropuhelua nykyisten prosessien toimijoiden kanssa tavalla, joka kunnioittaa eri kansoja, ja ymmärtämään sen, että vakaiden ja sovintoon päässeiden yhteiskuntien rakentaminen – yhteiskuntien, joissa vastustetaan kaikenlaista epäoikeudenmukaista syrjintää, varsinkin uskonnollista syrjintää – tarjoaa paljon laajemman horisontin kuin lyhytaikaiset vaalivoitot voivat tarjota. Olen syvästi huolissani ihmisistä niissä maissa, joissa vihollisuuksia ja väkivallan tekoja esiintyy edelleen, erityisesti Syyriassa. Rukoilen, että siellä saataisiin aikaiseksi nopea loppu verenvuodatukselle ja alku hedelmälliselle vuoropuhelulle eri poliittisten voimien välillä puolueettomien tarkkailijoiden läsnäolon vauhdittamana. Pyhällä maalla, jossa jännitys palestiinalaisten ja israelilaisten välillä vaikuttaa koko Lähi-Idän vakauteen, on välttämätöntä, että näiden kahden kansan johtajat tekevät rohkeita ja kaukonäköisiä päätöksiä rauhan hyväksi. Olin iloinen kuullessani, että Jordanian kuningaskunnan aloitteesta vuoropuhelu on jälleen jatkunut; toiveeni on, että sitä ylläpidetään ja että se johtaa kestävään rauhaan, joka takaa kummallekin kansalle mahdollisuuden elää turvassa riippumattomassa valtiossa kansainvälisesti tunnustettujen turvallisten rajojen sisällä. Omalta osaltaan kansainvälisen yhteisön on löydettävä lisää luovuutta kehitettäessä aloitteita, jotka edistävät tätä rauhanprosessia ja kunnioittavat kummankin osapuolen oikeuksia. Seuraan tarkasti myös Irakin tilanteen kehittymistä ja olen pahoillani viime aikojen hyökkäyksistä, jotka ovat aiheuttaneet paljon ihmishenkien menetyksiä. Kannustan tuon kansakunnan johtajia kulkemaan määrätietoisesti kohti täydellistä kansallista sovintoa.

Autuas Johannes Paavali II sanoi, että "rauhan tie on samalla nuorten tie",[1] sillä heissä ruumiillistuu "kansojen ja yhteiskuntien nuoriso, jokaisen perheen ja koko ihmiskunnan nuoriso". [2] Niinpä nuoret ihmiset pakottavat meidät suhtautumaan vakavasti heidän vaatimuksiinsa totuudesta, oikeudenmukaisuudesta ja rauhasta. Tästä syystä valitsin heidät vuotuisen maailman rauhanviestini "Nuorten kasvattaminen oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan" aiheeksi. Koulutus on jokaiselle sukupolvelle keskeinen aihe, sillä se määrittelee terveen kehityksen jokaiselle ihmiselle ja koko yhteiskunnan tulevaisuuden. Siten se on ensisijaisen tärkeä tehtävä tänä vaikeana ja vaativana aikana. Selkeän päämäärän lisäksi – joka on nuorten

johdattamista täyteen todellisuuden ja siten myös totuuden tuntemiseen – koulutus tarvitsee tiloja. Niistä arvokkain on perhe, joka perustuu miehen ja naisen väliseen avioliittoon. Se ei ole vain yksinkertainen sosiaalinen tapa vaan ennemminkin jokaisen yhteiskunnan perustava solu. Näin ollen sellainen politiikka, joka vähättelee perheen merkitystä, uhkaa ihmisen arvokkuutta ja koko ihmiskunnan tulevaisuutta. Perheen merkitys koulutusprosessissa ja sekä yksilöiden että valtioiden kehityksessä on perustavanlaatuinen; siksi tarvitaan politiikkaa, joka edistää perhettä ja tukee sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja vuoropuhelua. Juuri perheessä me avaudumme maailmalle ja elämälle ja, niin kuin sanoin vieraillessani Kroatiassa, "avoimuus elämälle on merkki avoimuudesta tulevaisuutta kohtaan". [3] Olen tyytyväisenä pannut merkille tähän elämälle avoimuuteen liittyen, että Euroopan unionin tuomioistuin päätti hiljattain kieltää ihmisen alkioiden kantasoluihin liittyvän patentoimisen, samoin kuin sen, että Euroopan neuvoston parlamentaarinen yleiskokous on tuominnut sukupuoleen perustuvan sikiöseulonnan.

Yleisemmin sanoen ja varsinkin länsimaihin viitaten olen vakuuttunut siitä, että sellaiset lainsäädännölliset toimenpiteet, jotka eivät vain salli vaan joskus suorastaan edistävät aborttia pelkästä mukavuudenhalusta tai kyseenalaisista lääketieteellisistä syistä, vaarantavat nuorten kasvatuksen ja sen tuloksena ihmiskunnan tulevaisuuden.

Jatkan tätä mietiskelyä: samalla lailla olennainen tehtävä ihmisen kehityksessä on koulutuslaitoksilla. Ne ovat ensimmäisiä tahoja, jotka tekevät yhteistyötä perheen kanssa, eivätkä ne varmasti pysty toimimaan kunnolla, mikäli ne eivät jaa samoja päämääriä perheen kanssa. On nähtävissä tarve toteuttaa sellaista koulutuspolitiikkaa, jossa varmistutaan siitä, että koulunkäynti on mahdollista kaikille, ja joka – sen lisäksi, että tuetaan yksilön tiedollista kehitystä – kiinnittää huomiota tasapainoiseen henkilökohtaiseen kasvuun, myös avoimuuteen transsendenttiä kohtaan. Katolinen kirkko on aina ollut erityisen aktiivinen koulutuksessa ja koulujen ylläpitämisessä. Se on antanut arvostetun panoksen valtion laitosten rinnalla. Toivon, että eri maiden lainsäätäjät tunnustaisivat tämän panostuksen ja arvostaisivat sitä.

Tässä mielessä on selvää, että tehokas koulutusohjelma edellyttää uskonnonvapauden kunnioittamista. Tällä vapaudella on yksilöllisiä, yhteisöllisiä ja institutionaalisia piirteitä. Puhumme ihmisoikeuksista ensimmäisestä, sillä se ilmaisee ihmispersoonan kaikkein perustavinta todellisuutta. Aivan liian usein tätä oikeutta rajoitetaan tai uhmataan monesta eri syystä. En voi olla kunnioittamatta ensin pakistanilaisen ministerin Shahbaz Bhattin muistoa. Hänen väsymätön taistelunsa vähemmistöjen oikeuksien puolesta päättyi hänen traagiseen kuolemaansa. Ikävä kyllä me emme puhu yksittäisestä tapauksesta. Monissa maissa kristityiltä puuttuvat perusoikeudet ja heidät on syrjäytetty julkisesta elämästä. Toisissa maissa he joutuvat kestämään väkivaltaisia hyökkäyksiä kirkkojaan ja kotejaan vastaan. Joskus heidän on pakko lähteä maasta, jota he ovat olleet yhdessä rakentamassa, koska jännitteet eivät kevene ja harjoitettu politiikka on alistanut heidät kotimaansa elämässä toisen asteen katsojiksi. Toisissa maanosissa näemme politiikkaa, joka tähtää uskonnon aseman marginalisoimiseen yhteiskunnan elämässä, aivan kuin uskonto olisi suvaitsemattomuuden syy koulutuksessa, kun se pikemminkin on arvostettava panos edistäen ihmisarvoa, oikeudenmukaisuutta ja rauhaa. Viime vuoden aikana uskonnollisesti motivoitu terrorismi on myös tuottanut paljon uhreja, varsinkin Aasiassa ja Afrikassa. Tästä syystä, niin kuin sanoin Assisissa, uskontojen johtajien on toistettava päättäväisesti ja voimakkaasti, että "tämä ei ole uskonnon todellinen luonne; se on uskonnon vastakohta, se tukee uskonnon tuhoamista".[4] Uskontoa ei voi koskaan käyttää tekosyynä hylätä oikeudenmukaisuuden ja lain periaatteita jonkin aiotun "hyvän" saavuttamiseksi. Tässä yhteydessä muistutan mielelläni, niin kuin sanoin myös synnyinmaassani, että kristillinen käsitys ihmisestä oli Saksan perustuslain kirjoittajien innoittaja, samoin kuin se todellakin inspiroi yhdistyneen Euroopan perustajia. Haluaisin myös nostaa esiin useita uskonnonvapauden kannalta rohkaisevia merkkejä. Tarkoitan sitä, että Georgiassa tunnustettiin lainsäädännössä uskonnollisten vähemmistöjen julkisoikeudellinen asema; ajattelen myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöstä sallia krusifiksien pitämisen Italian koululuokissa. On myös asianmukaista, että mainitsen lopuksi erityisesti Italian, joka on viettänyt poliittisen yhdistymisensä 150-vuotisjuhlaa. Pyhän istuimen ja Italian suhteet kokivat vaikeuksia yhdistymisen jälkeen, mutta ajan myötä sovinto ja yhteinen tahto yhteistyöhön, kumpikin omissa puitteissaan, nousivat esiin yhteisen hyvän edistämiseksi. Toivon, että Italia jatkossakin pitää huolta vakaiden suhteiden säilymisestä kirkon ja valtion välillä ja palvelee siten esimerkkinä, jota muut maat voivat katsoa kunnioittaen ja kiinnostusta tuntien.

Afrikassa, johon palasin viime matkallani Beniniin, on oleellista, että yhteistyö kristillisten yhteisöjen ja hallitusten välillä suosii edistymistä oikeudenmukaisuuden, rauhan ja sovinnon tiellä, ja osoitetaan kunnioitusta kaikkiin etnisiin ryhmiin ja uskontoihin kuuluville ihmisille. On tuskallista ymmärtää, että Afrikan monissa valtioissa tämä päämäärä on vielä kaukana. Ajattelen erityisesti Nigeriassa uudelleen puhjenneita väkivaltaisuuksia, kuten jouluna moniin kirkkoihin tehtyjä hyökkäyksiä, ja Norsunluurannikon sisällissodan jälkivaikutuksia, Suurten järvien alueen jatkuvaa epävakaisuutta sekä Afrikan sarven maiden humanitaarista hätätilaa. Vetoan jälleen kerran kansainväliseen yhteisöön, että tehtäisiin kaikki voitava vuosikausia kestäneen Somalian kriisin ratkaisemiseksi.

Lopuksi haluan korostaa sitä, että koulutus oikein ymmärrettynä ei saa jättää edistämättä kunnioitusta luomakuntaa kohtaa. Emme voi olla huomioimatta niitä suuria luonnononnettomuuksia, jotka viime vuonna vahingoittivat monia alueita Kaakkois-Aasiassa, tai ekologista katastrofia Fukushiman ydinvoimalassa Japanissa. Ympäristönsuojelu sekä köyhyyttä ja ilmastonmuutosta vastaan taisteleminen ovat tärkeitä teemoja inhimillisen kehityksen kokonaisuuden kannalta. Siksi toivon, että hiljattain Durbanissa päättyneen YK:n ilmastokokouksen XVII istunnossa sovitun mukaisesti kansainvälinen yhteisö valmistautuisi YK:n kestävän kehityksen kokoukseen ("Rio+20") aitona "kansojen perheenä" ja solidaarisena ja vastuuntuntoisena sekä nykyistä sukupolvea että tulevia sukupolvia kohtaan.

Teidän ylhäisyyteenne, hyvät naiset ja herrat!

Rauhan Ruhtinaan syntymä opettaa meille, että elämä ei lopu tyhjyyteen, että sen kohtalona ei ole sammuminen vaan iankaikkinen elämä. Kristus saapui, jotta meillä olisi elämä ja sen yltäkylläisyys (vrt. Joh.10:10). "Vain silloin kun tulevaisuus on varma positiivisena todellisuutena, on mahdollista elää nykyhetkessä."[5] Varman uskonsa innoittamana Pyhä istuin tarjoaa jatkuvasti omaa panostaan kansainväliselle yhteisölle, niin kuin Vatikaanin II kirkolliskokous 50 vuotta sitten selkeästi ilmaisi kaksiosaisella pyrkimyksellään: se julistaa ihmisen kutsumuksen ja meihin kylvetyn jumalallisen siemenen ylevää suuruutta sekä tarjoaa ihmiskunnalle vilpitöntä yhteistyötä sellaisen kaikkien ihmisten veljeyden rakentamiseksi, joka vastaa tätä kutsumusta. [6]

Kiitos mielenkiinnostanne!

[1] Johannes Paavali II, Apostolinen kirje Dilecti Amici (31.3.1985), 15.

[2] Ibid., 1.

[3] Saarna Kroatian katolisten perheiden kansallisen juhlapäivän messussa Zagrebissa (5.6.2011).

[4] Puhe maailman rauhan ja oikeudenmukaisuuden puolesta pidetyn Assisin mietiskely-, vuoropuhelu ja rukouspäivän yhteydessä (27.10.2011).

[5] Spe Salvi, 2.

[6] Vrt. Gaudium et Spes, 3.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Akvinolainen ja Sienalainen

Lauantaina 28.1. pyhän Tuomas Akvinolaisen päivänä klo 16 on Academicum Catholicumin ja Studium Catholicumin järjestämä tilaisuus. Ohjelma:

- isä Antoine Lévy OP esitelmöi aiheesta Tuomas Akvinolaisen vaikutus Katariina Sienalaiseen
- FM Eva Airava kertoo juuri suomeksi ilmestyneestä pyhän Katariinan teoksesta Dialogi Jumalan kaitselmuksesta.
- Klo 18 messu suomeksi (saarna englanniksi).

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3.

Seuraava kokoontuminen on lauantaina 21. tammikuuta klo 14-16, ja tutkimme katekismuksen sivuja 220-237. Kevään muut kokoontumiset ovat lauantaisin 25.2., 17.3., 21.4. ja 12.5 klo 14-16. Muutokset ovat mahdollisia ja niistä pyritään ilmoittamaan Fideksessä.

Jokaisessa kokoontumisessa on myös pappi mukana. Oma katekismus mukaan. Tiedustelut: Kaarina Koho, 09-6129479. Uudet osallistujat ovat tervetulleita!

Studium Catholicum

Lauantaina 11.2.2012 klo 15 esseisti, kirjailija Antti Nylén: "'Quelque chose de chrétien?' – Charles Baudelairen hengellisestä luonteesta"

Studium Catholicum, Ritarikatu 3b A 4, 00170 Helsinki Ilmoittautumiset www.studium.fi (5€, opiskelijat 2€)

* * *

Ekumeeninen paastoretretti järjestetään Studium Catholicumissa 23.-25.3. Lisää tietoa seuraavassa Fides-lehdessä ja www.studium.fi.

***An Ecumenical Lenten Retreat** will be organized at the Studium Catholicum on March 23-25. More information in the next Fides and in www.studium.fi.*

Keskiajan piispoista
moni oli suomalaissyntyinen

Osa 1/2. Keskiajan piispoista moni oli suomalaissyntyinen. Piispa Teemu Sipon nimityksen ja vihkimisen uutisoinnissa esiintyi toistuvasti myös piispa Arvid Kurjen nimi. Piispa Arvid oli Turun hiippakunnan viimeinen katolinen piispa ennen reformaatiota.
Keitä olivat piispat Suomessa marttyyrikuoleman kohdanneen Henrikin ja Itämeren aaltoihin hukkuneen Arvid Kurjen välissä?

Arkeologiset löydöt kertovat kristinuskon alkaneen vakiintua Ahvenanmaalla ja Kalannin seudulla vuoden 1000 tienoilla, muualla Varsinais-Suomessa sekä Satakunnassa ja Hämeessä 1100-luvun puolivälissä. Kauppaa käytiin Itämeren yli, ja siinä yhteydessä saatiin ensikoskетukset kristilliseen uskoon ja tapoihin. Kristinuskon vähittäinen voitolle pääsy maan lounaisosissa perustui kuitenkin aktiiviseen lähetystyöhön, jota tehneistä papeista ei jälkipolville ole jäänyt yksilöivää tietoa.

Noin vuodelta 1120 on säilynyt ilmeisesti Pyhää istuinta varten laadittu ns. Firenzen lista, jossa ovat luetteloituna Ruotsin piispanistuimet ja maakunnat. Maakuntien joukossa mainitaan Findia ja Hestia, joiden tulkitaan tarkoittavan Suomea (Varsinais-Suomi) ja Viroa. Suomi oli tällöin vielä lähetysaluetta, jolla ei ollut omaa piispaa.

1200-luvun jälkipuoliskolla laadittu Pyhän Eerikin legenda kertoo, että Erik Jedvardinpoika, Ruotsin kuningas noin vuosina 1156–60 (ajoituksessa on epävarmuutta), teki sotaretken Suomeen ja otti mukaansa Upsalasta piispa Henrikin. Ruotsalainen historiantutkimus 1900-luvun loppupuolella on kyseenalaistanut kuningas Eerikin sotaretken historiallisuuden, mutta on mahdollista että Eerik on kruununtavoittelijana vuoden 1155 tienoilla käynyt Suomessa ledung-retkellä. (Ledung-retket olivat enemmän tai vähemmän sotaisia meriretkiä, jotka kuuluivat perinteisiin viikinkiajalta alkaen). Piispa Henrikistä on joka tapauksessa sen verran jälkiä Suomessa, että useimmat suomalaisista historiantutkijoista uskovat hänen täällä noihin aikoihin toimineen.

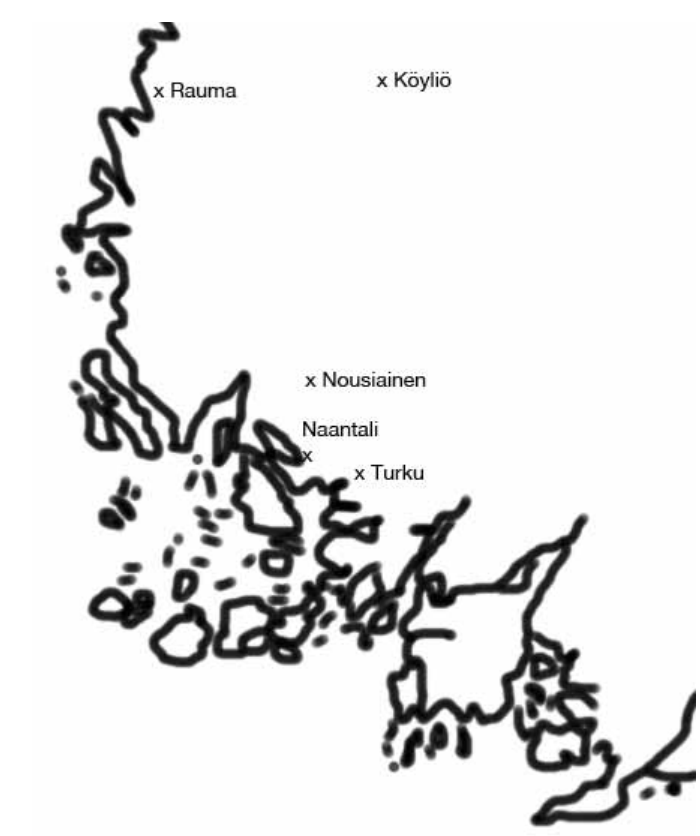

Yksinkertainen kartta Suomen lounaisrannikon kirkollisista kohteista. Koroinen on Turussa, keskustasta sisämaahan päin jonkin verran Aurajokivartta pitkin.

Paavali Juusten, reformaattoripiispa Mikael Agricolan seuraaja Turun piispanistuimella, kirjoitti muistiin ns. Suomen piispainkronikan. Siinä luetellaan häntä ennen Suomessa toimineet piispat sen mukaan, kuin näistä muistitietoa tai kirjallisia dokumentteja hänen aikanaan tunnettiin. Seuraavassa lyhyessä katsauksessa tukeudun enemmän muihin lähdeteoksiin kuin Juusteniin, mutta olen numeroinut keskiajan piispat sen mukaisesti, kuin hän tekee kronikassaan.

Nousiaisten aika

(1) Piispa Henrikiä pidetään englantilaissyntyisenä. Hän tuli Suomeen noin vuonna 1155 järjestämään kirkollisia oloja. Varsinais-Suomessa oli ilmeisesti jo tuolloin pappeja ja yksityisillä tilanomistajilla omia pieniä kirkkoja, mutta varsinaisia seurakuntia ei ollut. Pyhän Henrikin legenda, joka on laadittu vuoden 1290 tienoilla ilmeisesti Suomessa, kertoo marttyyrikuolemasta, jonka piispa kohtasi Köyliönjärven jäällä jo tammikuussa 1156.

Legenda on kaavamainen, ja siinä on yhtymäkohtia moniin muihin keskiaikaisiin legendoihin. Piispa Henrikin muisto jäi kuitenkin elämään runsaassa kansanperinteessä, johon sisältyy muualla tuntematonta ainesta. Kansanperinteeseen liittyvä Piispa Henrikin surmavirsi kertoo, että piispan hautakirkko rakennettiin Nousiaisiin.

Paavali Juustenin mukaan Henrikiä seurasi piispanistuimella ruotsalainen (2) Rudolphus. Hänet olisivat sittemmin kuurilaiset vanginneet ja vieneet pois, ja hän olisi saanut surmansa Kuurinmaalla vuonna 1178. Rudolphuksesta ja hänen piispuudestaan ei kuitenkaan ole säilynyt mitään aikalaislähteitä, eikä sen paremmin häntä Juustenin mukaan seuranneesta ruotsalaisesta (3) Folkvinuksestakaan.

Varsinais-Suomessa oli joka tapauksessa seurakuntien perustaminen saatettu valmiiksi 1200-luvun alkupuolelle tultaessa, ja Nousiainen oli vakiintunut piispanistuimen sijaintipaikaksi.

(4) Piispa Tuomas oli englantilainen ja kuului mahdollisesti dominikaanien veljeskuntaan. Hänen toiminnastaan on jo samanaikaisia kirjallisia lähteitä, mm. toistakymmentä paavin kirjettä ja muutama hänen oma kirjeensä. Piispa Tuomas lienee toiminut Suomessa parikymmentä vuotta. Hän erosi virasta vuonna 1245 ja kuoli kolme vuotta myöhemmin Gotlannissa Visbyn dominikaaniluostarissa.

Tuomas oli oppinut piispa, jolla oli ajan oloissa varsin laaja henkilökohtainen kirjasto. Sen hän lahjoitti viimeisinä vuosinaan Sigtunan dominikaaniluostarille. Kirjoista on säilynyt yksi, jonka yhteydessä on laajahko luettelo teologisista kirjoista. On oletettu, että nämä olivat kirjoja, joita piispa Tuomas oli ulkomaanmatkoillaan hankkinut Suomessa tapahtuvan pappiskoulutuksen tarpeisiin.

Tuomaan aikana vuonna 1229 paavi Gregorius IX antoi luvan siirtää piispanistuin Nousiaisista Aurajoen varrelle Koroisiin. Sinne rakennettiin puusta piispankirkko, joka vihittiin Neitsyt Marialle, sekä kaksi kivirakennusta piispaa ja hänen palveluskuntaansa varten. Myös kirkon kuoriosan rakentaminen kivestä aloitettiin 1200-luvulla. Ilmeisesti työ ei tullut valmiiksi ennen piispanistuimen seuraavaa siirtoa joen alajuoksulle päin.

Paavi antoi vuonna 1237 Upsalan arkkipiispalle ja hänen alaisilleen piispoille ristiretkikehotuksen. Paavin bullan mukaan hämäläiset, jotka oli jo aiemmin kastettu, olivat nousseet kapinaan. Ruotsalaiset tekivät Hämeeseen sotaretken, jonka jälkeen piispa Tuomas toteutti siellä kirkollisten olojen järjestämisen. Tämä ristiretki vasta varsinaisesti liitti Varsinais-Suomen ja Hämeen osaksi Ruotsin valtakuntaa.

Piispa Tuomaan aikana ruotsalaiset toteuttivat myös, ristiretken nimellä, sotaretken venäläisten ja karjalaisten alueelle Nevajoelle. Venäläiset voittivat ruhtinas Aleksanterin johdolla. Lännen kirkon leviäminen itään pysähtyi Aleksanteri Nevskin (Nevalainen, Aleksanterin saama kunnianimi) voittoihin, joita hän saavutti myös etelämpänä Saksalaisesta ritarikunnasta.

Koroinen

Kolme seuraavaa piispaa on haudattu Koroisten kirkkoon.

Piispat (5) Bero, 1249–1259, (6) Ragvald, 1259–1266, ja (7) Catillus, 1266–1286, olivat ruotsalaista syntyperää ja olivat toimineet aiemmin hallitsijan kanslereina. Heidät koettiin hallitsijoiden henkilökohtaisiksi luottomiehiksi Suomessa.

Piispa Beron aikana Suomen piispa mainitaan ensimmäistä kertaa Ruotsin piispojen luettelossa. Lähetyskauden näin päätyttyä Turun hiippakunta oli yksi Upsalan kirkkoprovinssin seitsemästä hiippakunnasta.

Catillus perusti piispankirkon yhteyteen kapitulin, johon kuului aluksi neljä jäsentä eli kaniikkia (kanunkia), vähän myöhemmin jo kuusi. He ovat ilmeisesti olleet Turun ja lähipitäjien kirkkoherroja. Piispa tarvitsi kapitulin suostumuksen tärkeistä asioista päättäessään. Kapitulin yhteydessä toimi katedraalikoulu. Kapituli myös vastasi katedraalin päivittäisestä liturgiasta, eli messusta ja hetkipalveluksista.

Kapitulin tehtävänä oli myös uuden piispan vaali. Catilluksen kuoltua kapituli valitsi hänen seuraajakseen Sigtunan dominikaaniluostarin priorin (8) Johanneksen, 1286–1289. Jo kolmen vuoden kuluttua hänet valittiin Upsalan arkkipiispaksi. Hänen aikanaan aloitettiin uuden piispankirkon, Turun nykyisen tuomiokirkon, rakentaminen pari kilometriä Koroisista etelään. Samoin hänen aikanaan koot-

tiin pyhän Henrikin legenda ihmekertomuksineen.

Uusi katedraali – kirkolliset olot vakiintuvat

Seuraava piispanvaali toimitettiin jo rakenteilla olevan katedraalin sakaristossa. Valituksi tuli ensimmäistä kertaa kapitulin omasta piiristä suomalainen (9) Maunu, 1291–1308. Hän oli kotoisin Ruskolta, Turun naapuripitäjästä.

Piispa Maunu I:n aikana uusi katedraali valmistui ja vihittiin juhlallisesti vuonna 1300. Katedraali pyhitettiin Neitsyt Marialle ja pyhälle Henrikille. Vihkimistä seuraavana päivänä piispa Henrikin luut siirrettiin juhlavin menoin Nousiaisista Turun katedraaliin.

Maunu I haudattiin ensimmäisenä piispana uuteen katedraaliin. Maunun ollessa piispana ruotsalaiset toteuttivat Karjalan ristiretken vuonna 1293. Läntinen Karjala valloitettiin, ja Viipuriin alettiin rakentaa linnaa uuden alueen puolustamiseksi Novgorodia vastaan.

Maunua seurasi piispanistuimella (10) Ragvald II, 1309–1321, joka oli myös oman katedraalin kapitulin kaniikki, syntyisin Ahvenanmaalta. Hänen toimikaudellaan Ruotsin ja Novgorodin kahakat Karjalassa jatkuivat. Ragvald varusti Kuusiston piispankartanon kivilinnaksi. Venäläiset kuitenkin polttivat Kuusiston linnan, Turun kaupungin ja katedraalin vuonna 1318. Tässä palossa tuhoutuivat Suomen kirkon vanhimmat arkistot, joissa oli asiakirjoja 1190-luvulta alkaen. Vahinko oli korvaamaton Suomen kirkon varhaisimman historian tutkimuksen kannalta.

Pähkinäsaaren rauhassa vuonna 1323 määriteltiin Ruotsin ja Novgorodin raja kulkemaan Karjalan kannaksen halki. Viipuri jäi kuulumaan Ruotsiin ja Turun hiippakuntaan. Rauhaa solmittaessa Turun piispana oli aiemmin Upsalan kaniikkina toiminut (11) Benedictus eli Pentti, 1321–1338. Hänen tehtäväkseen tuli lännen kirkon piiriin tulleiden Savon ja Karjalan kirkollisten olojen järjestäminen. Piispa myös yhtenäisti hiippakunnan jumalanpalveluselämää määräämällä käyttöön dominikaanisen liturgisen järjestyksen. (Turkuun oli 1249 perustettu dominikaaniveljeskunnan konventti.)

Piispa Pentin aikana katedraalin maaomaisuus lisääntyi, ja kaniikkien määrää lisättiin kahdeksaan. Piispalle menevä osuus veroista oli jo erotettu katedraalin rakennusrahastosta. Piispanpöytä eli piispallinen talous oli keskiajalla koko maan varakkain.

(12) Hemming, Hemminki, 1338–1366, oli hänkin syntyjään ruotsalainen, mutta piispaksi hänet valittiin kapitulin omasta piiristä. Hemminki oli opiskellut Pariisin yliopistossa teologiaa ja kanonista oikeutta. Hän pyrki edistämään kanonisen lain säädösten saattamista voimaan Turun hiippakunnassa antamalla ns. synodaalistatuutit, joissa papistolle annetaan määräyksiä ehtoollisaineiden oikeasta käsittelystä, kirkon esineistöstä huolehtimisesta sekä pukeutumisesta. Erillisellä säädöksellä vaadittiin pappeja noudattamaan selibaattisääntöä – pappien perheellisyys oli vielä Suomessa yleistä. Kansaa koskivat määräykset paastosta sekä juhlista, joiden aikana työnteko oli kielletty.

Piispa Hemminki perusti katedraalin kapitulin esimiehen (tuomiorovastin) viran – tästä tuli myös piispan sijainen. Hemminki teetti rakennustöitä katedraalissa sekä lahjoitti kirkolle merkittävän kirjakokoelman. Hän saattoi loppuun edeltäjänsä aloittaman kirkollisen verotuksen järjestämisen toimivaksi ja myös kansalle kohtuulliseksi koko hiippakunnassa.

Piispa Hemminki on nykykatolilaisille ehkä parhaiten tunnettu ystävyydestään Birgitta Birgerintyttären, näkijän, voimakkaan kirkollisen vaikuttajan ja myöhemmin sääntökunnan perustajan kanssa. Hemminki matkusti Birgitan pyynnöstä Ranskaan, tavoitteena tuolloin Avignonissa asuvan paavin taivuttaminen palaamaan takaisin Roomaan, pyhään kaupunkiin, missä Pietarin oikea istuin Birgitan vakaumuksen mukaan oli. Hemminki tapasi paavi Clemens VI:n, joka oli aikanaan ollut hänen opettajansa Pariisin yliopistossa, mutta matka jäi tuloksettomaksi. Paavit asuivat Avignonissa 1309–1377 ja olivat käytännössä Ranskan kuninkaan liittolaisia. Avignonin ajan paavillinen hallinto oli maineeltaan korruptoitunutta.

Birgitta on kunnioittavasti sanonut: ”Hemminki ei koskaan lepää vaan aina juoksee”. Piispa Hemminki sai arvostusta myös henkilökohtaisen hurskautensa vuoksi, ja Turussa häntä alettiin kunnioittaa pyhänä jo 1400-luvulla. Paavali Juusten kertoo, että hänet haudattiin katedraalin pääkuoriin, mutta hänen luunsa kaivettiin myöhemmin esiin Ruotsin

1200-luvun piispankirkosta Turun Koroisissa on näkyvissä vain osa kivijalkaa.

piispojen ollessa läsnä. Hänet julistettiin autuaaksi vuonna 1514.

(13) Henrik II Hartmaninpoika, 1366–1368, valittiin piispaksi Turun kapitulin esimiehen virasta. Hän oli lähtöisin Turun saksalaisesta porvaristosta. Paavi kumosi ensin piispanvaalin mutta nimitti sitten Henrikin virkaan perien tuntuvan nimitysmaksun. Kuolema päätti Henrik II:n piispuuden jo hänen paluumatkallaan paavin luota Avignonista.

(14) Johannes II Pietarinpoika, 1367–70, oli ruotsalainen oppinut, joka oli toiminut Pariisin yliopiston rehtorina. Hän oli edeltäjänsä vaalin jälkeen hankkinut paavilta Turun katedraaliin kapitulin esimiehen viran, ja siitä virasta hän sai Henrikin kuoltua paavilta nimityksen Turun piispaksi. Hänenkin piispuutensa päättyi pian kuolemaan.

Verna Paloheimo

Artikkelin jälkimmäinen osa julkaistaan helmikuun Fideksessä.

Italian pyhillä paikoilla

Kolmetoista Pyhän Haudan ritaria, daamia, kokelasta ja puolisoa teki pyhiinvaelluksen Roomaan 5.-12.11.2011 käskynhaltija Lauri Gorskin johdolla ja monsignore Marino Trevisinin hengellisessä ohjauksessa. Matkaan kuuluivat myös käynnit Assisissa, Casciassa, Subiacossa ja Castelgandolfossa.

Messu Pietarinkirkossa

Sunnuntai oli ohjelmamme ensimmäinen varsinainen päivä ja meille oli varattu paikat Pietarinkirkon messuun, joka vietettiin Altare della Catedralla eli alttarilla, joka on Gian Lorenzo Berninin veistämän Pietarin valtaistuinta esittävän teoksen luona, pääalttarin takana. Päivän evankeliumiteksti käsitteli viisaita ja tyhmiä morsiusneitoja. Koska saarna oli italiaksi, en osannut seurata sitä, mutta jäin miettimään raamatunkohdan viimeisiä sanoja: ”Valvokaa siis, sillä te ette tiedä päivää ettekä hetkeä.”

Kuorissa messuun osallistui myös Pyhän haudan ritarikunnan asessori arkkipiispa Giuseppe De Andrea, joka oli kesäkuussa järjestetyssä investituurassa ottanut ritarikuntaan uudet suomalaiset ritarit ja daamit. Arkkipiispa oli muistuttanut meitä kaikkia kristittyjä siitä, että vaikka maailmassa on kriisejä ja kurjuutta, pahuutta ja väkivaltaa, meillä on vahva peruste iloon. Tämä ilo ei ole luonteeltaan kevytmielistä vaan se on vakavan kristityn iloa, joka perustuu toivoon. Toivomme pääsevämme kerran taivaaseen Jumalan kasvojen eteen ikuiseen onneen. Luja toivomme perustuu tietoisuuteen siitä, että pyhä hauta on tyhjä, Kristus on jo voittanut kuoleman ja että Jumalan valtakunta on jo läsnä tässä elämässämme. Tämän ilontäyteisen toivon hengessä on varmasti hyvä valvoa.

Messun päätyttyä siirryimme kirkon ulkopuolelle. Pietarinkirkon aukiolle oli kokoontunut niin paljon kansaa, että emme päässeet sinne asti. Näimme kuitenkin paikaltamme paavin kirjaston avatun ikkunan, josta pyhä isä rukoili kansan kanssa angelus-rukouksen ja josta saimme häneltä siunauksen. Lopulta päästessämme eteenpäin näimme itse Benedictus XVI:nkin vilkuttamassa hyvästiksi.

Sää suosi meitä, sillä vaikka marraskuu on tilastollisesti vuoden sateisin kuukausi Roomassa, emme kastuneet nytkään. Aurinko paistoi, ja kun olimme nauttineet sunnuntailounaan paikassa, jonka nimi oli sopivasti Osteria dei Pontefici, ja astuimme taas ulos, sade oli pessyt kadut.

Seitsemän pyhiinvaelluskirkkoa

Via Francigena tunnettiin jo 1000-luvulla pyhiinvaellusreittinä, joka johti Canterburystä, Englannista Ranskan ja Sveitsin kautta Roomaan. Matkan päätteeksi oli tapana käydä Rooman seitsemässä pyhiinvaelluskirkossa. Rooman neljää huomattavinta basilikaa pidettiin itse asiassa pakollisina käyntikohteina. Näistä kaksi tärkeintä ovat Pyhän Pietarin basilika eli Pietarinkirkko Vatikaanissa (San Pietro in Vaticano), jossa on apostoli Pietarin hauta; ja San Paolo fuori le mura (Pyhän Paavalin kirkko muurien ulkopuolella), jossa on apostoli Paavalin hauta. Toiset kaksi, joita pidettiin pakollisina ovat San Giovanni in Laterano (Pyhän Johanneksen kirkko Lateraanissa) ja Santa Maria Maggiore (Suurin Pyhän Marian kirkko).

Muut Rooman vanhat pyhiinvaelluskirkot (pienemmät basilikat) olivat: Pyhän Laurentiuksen kirkko muurien ulkopuolella (San Lorenzo fuori le mura), Jerusalemin Pyhän Ristin basilika (Santa Croce in Gerusalemme), ja Pyhän Sebastianuksen kirkko muurien ulkopuolella (San Sebastiano fuori le mura).

Myöhempi lisäys on Jumalallisen rakkauden Madonnan pyhättö (Santuario della Madonna del Divino Amore), jonka paavi Johannes Paavali II liitti pyhiinvaelluskirkkojen joukkoon riemuvuoden 2000 juhlallisuuksien yhteydessä ja jolla hän korvasi Pyhän Sebastianuksen kirkon tässä joukossa. Monet nykyiset pyhiinvaeltajat vain lisäävät Jumalallisen rakkauden Madonnan pyhiinvaelluskohteiden listaan ja käyvät kahdeksassa.

Olimme vierailleet Pietarinkirkossa ja apostoli Pietarin haudalla jo sunnuntaina, ja nyt oli vuorossa San Paolo fuori le mura, jossa on apostoli Paavalin hauta. Pyhiinvaellus haudoille on vanha kristillinen perinne: haudat ovat tämän maallisen vaelluksen lopun muistomerkkejä, mutta mikä tärkeämpää, ne muistuttavat uuden elämän alusta ylösnousemuksen jälkeen. Isä Marino vietti kanssamme messua heti saavuttuamme aamuyhdeksältä pyhän Benedictuksen kappelissa – koko kirkkokin on benediktiiniläisluostarin hoidossa.

Jumalallisen rakkauden madonna

San Paolosta matkamme jatkui toiseen kaupungin ulkopuolella olevaan pyhiinvaelluskohteeseen, nimeltään Santuario della Madonna del Divino Amore, mainittu uusi lisäys pyhiinvaelluskohteissa. Tämä paikka ei välttämättä ole suomalaisille yhtä tunnettu kuin muut pyhiinvaelluskirkot, joten muutama sana siitä. Pyhiinvaelluskohteessa on kaksi Neitsyt Marialle omistettua kirkkoa: vanhan pienen kirkon lisäksi on rakennettu moderni uusi ja paljon suurempi kirkko. Paikalla on myös nunnaluostari sekä pyhiinvaeltajien keskus, jossa järjestetään myös leirejä ja kongresseja.

Pieni kirkko, jossa säilytetään ihmeitä tekevää Madonnan kuvaa, oli 1700-luvulta alkaen tullut yhä suositummaksi pyhiinvaelluskohteeksi. Talvella 1944, kun natsimiehittäjä uhkasi Roomaa tuholla, kuvaa kuljetettiin pyhiinvaellussaatossa Rooman eri kirkkoihin. Viimeisessä kirkossa 4.6.1944 kansa teki votiivilupauksen: jos Madonna suojelee kaupunkia, he uudistavat elämänsä, rakentavat uuden pyhätön ja tekevät laupeudentöitä hänen kunniakseen. Samana päivänä liittoutuneet vapauttivat kaupungin ja pian paavi Pius XII myönsi Jumalallisen rakkauden Madonnalle ”Kaupungin pelastajan” nimen. Paavi Johannes Paavali II nimitti paikan ”Rooman mariaaniseksi pyhätöksi” 1979, ja vuonna 1991 käynnistyivät uuden kirkon rakennustyöt. Perinteeksi ovat muodostuneet Roomasta tänne suuntautuvat jokaviikkoiset pyhiinvaellukset pääsiäisestä lokakuun loppuun asti. Vaeltajat lähtevät tietystä paikasta lauantain ja sunnuntain välisenä yönä kello 12 ja saapuvat pyhätölle aamulla kello 5. Tämä vaellus tehdään myös autuaan Neitsyt Marian perisynnittömän sikiämisen juhlapyhän aattona, joulukuun 7. ja 8. päivän välisenä yönä.

Rooman katedraali San Giovanni in Laterano ja pyhät portaat (Scala Santa)

Seuraava kohteemme oli Rooman katedraali eli tuomiokirkko San Giovanni in Laterano (Pyhän Johanneksen kirkko Lateraanissa). Kirkon julkisivun teksti kertoo meille, että kysymyksessä on ”kaupungin ja koko maailman kaikkien kirkkojen äiti ja pää”. Ainakin me suomalaiset olemme tottuneet ajattelemaan, että Pietarinkirkko on se kaikkein tärkein kirkko, mutta tosiasiassa tämä kirkko, joka on omistettu sekä Vapahtajalle, Johannes Kastajalle että apostoli, evankelista Johannekselle, on katolisen kirkon pääkirkko ja paavien katedraali.

Ennen San Giovannia meidän oli kiirehdittävä pyhille portaille, joita suojaava rakennus oli juuri menemässä kiinni. Legendan mukaan portaat olivat alun perin peräisin Pontius Pilatuksen palatsista Jerusalemista ja ne olivat portaat, joita Jeesus Kristus kulki. Konstantinus Suuren äiti, pyhä Helena olisi tuonut ne Roomaan, missä ne joutuivat Lateraani-suvun palatsiin. Kun tämä palatsi 1500-luvulla päätettiin repiä ja rakentaa tilalle uusi, portaille rakennutettiin oma rakennuksensa, jotta ne saisivat arvoisensa kohtelun. Portaat johtavat nykyään Sancta Sanctorum -kappelin eteen. Kap-

pelissa on pyhäinjäännöksiä ja vanha ikoni, jonka nimi merkitsee ”ei käsin tehty”. Pyhät kiviportaat on päällystetty puulla, mutta siltikään niitä ei saa nousta kuin polvillaan. Passionisti-isät, joille portaiden hoito on uskottu, ovat laatineet porrasrukoukset: ennen nousua lausutaan johdantorukous, jokaisella 28 portaalla lausutaan oma rukouksensa ja lopuksi vielä päätösrukous ja Kunnia.

Santa Maria Maggiore

Santa Maria Maggiore (Suurin pyhän Marian kirkko) on saanut legendoihin perustuen monta muutakin nimeä. Yksi niistä on Santa Maria ad Praesepe (Pyhä Maria seimen äärellä), koska pääalttarin alle on sijoitettu reliikki, jonka sanotaan olevan Jeesuksen seimen kappale. Ehkä keskeisin asia, jota muistamme käydessämme Santa Maria Maggioressa, on Maria Jumalan äitinä. Basilikaa alettiin rakentaa heti Efeson konsiilin (AD 431) jälkeen. Tuossa kirkolliskokouksessa tuomittiin nestoriolaisuus ja vahvistettiin se, että Maria oli Jumalansynnyttäjä, Jumalan äiti. Häneltä sai nyt pyytää esirukouksia ja hänelle sai omistaa kirkkoja.

Santa Croce in Gerusalemme

Santa Croce in Gerusalemme (Pyhän Jerusalemin ristin basilika). Tässä kirkossa säilytetään pyhäinjäännöksiä, jotka keisari Konstantinuksen äiti Helena perimätiedon mukaan toi Pyhältä maalta pyhien portaiden lisäksi. Näitä ovat kolme palasta Jeesuksen rististä, yksi ristin nauloista, kaksi orjantappurakruunun piikkiä, ristin kirjoitus, apostoli Tuomaan sormi ja kappale pylvästä, johon Jeesus oli sidottu häntä ruoskittaessa. Pyhän Helenan kappelin alle on perimätiedon mukaan siroteltu Golgatan multaa. Jerusalemin risti, joka on myös ritarikuntamme tunnus, on toistuva aihe kirkon koristelussa.

Pyhän sydämen papit

Päivän päätteeksi meille oli järjestetty tapaaminen ja keskustelu Roomassa jatko-opiskeluja harjoittavan suomalaiseen papistoon kuuluvan isä Zdzisław Huber SCJ:n kanssa. Hän esitteli meille Pyhän sydämen pappien toimintaa ja Villa Aureliaa, johon meidät oli majoitettu Roomassa oleskelumme ajaksi. Roomassa on kaksi Villa Aureliaa, joista toisessa on Yhdysvaltain Rooman- instituutti (American Academy in Rome) ja toisessa pyhän sydämen pappien (dehonianien) päämaja, luostari, kongressikeskus ja hotelli. Isä Leo Dehonin karisman mukaisesti sääntökunnalle ovat tärkeitä sekä hengellinen työ että käytännöllinen toiminta oikeudenmukaisuuden ja rauhan hyväksi. Nykyään veljeskunnassa on yli 2300 jäsentä ja toiminta ulottuu viidelle mantereelle ja 39 maahan. Pääsimme tutustumaan myös pieneen museoon, jossa oli muun muassa isä Dehonille kuuluneita messuvaatteita ja henkilökohtaisia tavaroita. Entisistä hissin konehuoneista, jotka kohoavat Villa Aurelian ylle, avautuu upea näköala yli Rooman kattojen, ja tornit toimivat myös maamerkkeinä kotiin palaavalle asukkaalle.

Paavin kesäkirkossa

Matkaan kuuluivat myös käynnit pyhän Franciscuksen ja Claran haudoilla Assisissa, pyhän Ritan haudalla Casciassa sekä pyhän Benedictuksen ja Scolastican luostareissa Subiacossa sekä Castelgandolfossa. Viimeksi mainitussa paikassa isä Marino vietti kanssamme pyhän messun pyhän Tuomas Villanovalaisen, OSA, kirkossa. Tämä kirkko sijaitsee saman aukion laidalla kun paavien kesäpalatsikin ja kesäisin on tavallista, että paavi viettää täällä messua. Pikkukaupungin oloissa suhde kansaan tulee välittömämmäksi kuin Pietarinkirkossa ja sen aukiolla.

Palazzo Rovere

Perjantaina oli vuorossa tutustuminen Pyhän Haudan ritarikunnan tiloihin. Ritarikunta on Vatikaanissa hyvin tunnettu ja arvostettu. Ritarikunnan päämaja Palazzo Roveressa sijaitsee Via della Conciliazionen ja Via dei Cavalieri del Santo Sepolcron kulmauksessa. Ritarikunnalla on siis oma katu Roomassa. Palatsi on alun perin kardinaali Domenico Della Roveren (n. 1440–1501) rakennuttama, ja siellä sijaitsee Pyhän Haudan ritarikunnan päämaja. Palazzo Della Rovere tunnetaan myös nimellä Palazzo dei Penitenzieri, koska paavi Aleksanteri VII majoitti 1600-luvulla Vatikaanin rippi-isät siihen.

Kardinaali Della Rovere toimi mm. Pinturicchion (1454–1513) mesenaattina ja taiteilija ja hänen oppilaansa maalasivat palatsin interiöörin suurelta osaltaan. Erityisen tunnettu ja hyvin konservoitu on niin sanottu puolijumalten katto, jonka Pinturicchio koristi fantastisilla mytologisilla hahmoilla.

Oli tarkoitus, että Gran Magisteriumin toimintaa ja Palazzo Roverea esittelisi Adolfo Rinaldi, ritarikunnan varakenraalikuvernööri, mutta kun arkkipiispa De Andrea kuuli suomalaisen ryhmän tulosta, hän päättikin ottaa meidät vastaan itse.

Kun kerroimme, keiden kaikkien pyhimysten haudoilla olimme vierailleet, hän totesi Italiassa olevan paljon pyhimyksiä, ehkä liiankin paljon. Joskus pyhimykset syrjäyttävät ihmisten mielissä itse Herran. Pyhimysten asettaminen Herran edelle rukouksissa saattaa arkkipiispan mukaan liittyä eteläeurooppalaiseen yhteiskunnalliseen perinteeseen, jossa esittelijöitä ja sponsoreita pidetään tärkeinä ihmisten välisissä suhteissa. Me voimme kuitenkin lähestyä Jumalaa aivan suoraankin. Arkkipiispa De Andrea painotti sitä, että Jumala on rakastava isä, ei poliisi. Jumalan lapsina meidän tulisi aina muistaa sosiaalinen oikeudenmukaisuus, sillä lähimmäisemmekin ovat Jumalan lapsia. Hän muisti iloinneensa joka hetkestä Suomessa ja iloitsi nyt siitä, että Suomen käskynhaltijakunnan ryhmä oli hänen vieraanaan. Hän kehotti meitäkin aina iloon ja muistamaan, että hapan ihminen on ruma – ei pyhä. Lopuksi vietimme yhteisen rukoushetken palatsin kappelissa ja arkkipiispan kehotuksesta rukoilimme Isä meidän -rukouksen suomeksi.

Palazzo Roveren jälkeen vuorossa olivat Vatikaanin museot. Tuo valtava kokoelma taide-, tiede- ja kulttuurihistoriaa teki aina yhtä mykistävän vaikutuksen. Saimme olla kiitollisia myös säästä, kun kirkas auringonpaiste saatteli retkemme viime päiviä. Vielä viimeinen illallinen, messu ja aamiainen Villa Aureliassa, jonka jälkeen hajaannuimme tahoillemme. Mihin seuraava pyhiinvaellus suuntautuu, on vielä päättämättä, mutta epäilemättä siitäkin tulee antoisa.

Terhi Kiiskinen

- Lisätietoja pyhiinvaelluskohteista: Riitta & Seppo A. Teinonen, Rooma – pyhiinvaeltajan opas, Kirjaneliö, Helsinki, 1979.

Suomalaisen jalavavanhuksen uusi elämä Roomassa

Syyskuussa 2011 vierailin muutaman Turun seudun dendrologin eli puuharrastajan seurassa Lindön kartanon mailla Raaseporissa. Kartano on vanha rälssisäteri, jonka

Antti Paloheimo

Suomalaista puuta ja italialaista marmoria.

kauniissa puistossa Lindönlahden rannalla kasvaa monia vanhoja, lajistoltaan harvinaisiakin jalopuita.

Taisin olla seurueesta ainoa, joka ymmärsi, mistä puistoaan meille esitellyt Gustaf de la Chapelle oikeastaan puhui, kun hän näytti meille suurta jalavan kantoa. Hän oli antanut kaataa tuon komean puun, jotta siitä tehtäisiin pyhää Henrikiä esittävä veistos. Veistos oli määrä viedä Roomaan Santa Maria sopra Minervan kirkkoon, missä sijaitsevassa Capranica-suvun kappelissa on kerran vuodessa, 19.1., tapana viettää ekumeenista messua Suomen kansallispyhimyksen muistoksi. Isäntämme kertoi päättäneensä lahjoittaa puun sekä luovuttaa kartanon alueelta työtilat kuvanveistäjälle tätä veistosta varten, ”koska piispa Henrikiä kohdeltiin Suomessa niin kauhean pahasti” – tällä eleellä de la Chapelle halusi pyytää suomalaisten puolesta anteeksi pyhältä Henrikiltä.

Roomassa on vietetty messua Suomen puolesta 1940-luvulta alkaen. Suomen Vatikaanin-suurlähetystön lähetystösihteeri, sittemmin asiainhoitaja, Göran Stenius oli saanut messun toteutumaan Suomen itsenäisyyspäivänä Santa Maria sopra Minervan kirkossa jatkosodan aikana vuonna 1943. Messusta suunniteltiin jokavuotista: kahtena seuraavana vuotena sitä vietettiinkin. Sitten perinne katkesi mutta elpyi taas vuonna 1963, kun Suomen Rooman-instituutin, Villa Lanten, italialainen ystäväyhdistys aktivoitui asiassa. Jatkossa vuosittaisen messun puolesta toimivat monet suomalaiset katolilaiset, Suomen Vatikaanin-lähetystön väki sekä Villa Lanten ystävät.

Verna Paloheimo

Veistokseen valitun jalavan kanto Lindön merimaisemassa.

Pyhän Henrikin muistopäivän messua on nykyisessä ekumeenisessa muodossaan vietetty Santa Maria sopra Minervan kirkossa, ”omassa kappelissa”, vuodesta 1985 lähtien. Pyhän Henrikin patsashanke lähti alkuun, kun kuvanveistäjä Sakari Pykälä vuonna 1989 innostui työstämään Lindössä kaadettua jalavaa veistokseksi. Pyhän Henrikin muistopäivän messussa 19.1.1992 patsas sitten vihittiin käyttöön, ja Gustaf de la Chapelle oli mukana Santa Maria sopra Minervan kirkossa todistamassa lahjansa päätymistä hänen toivomaansa tarkoitukseen.

Verna Paloheimo

- Lisätietoa: http://www.ekumenia.fi/sen_toimii/rukous_ja_jumalanpalvelus/simo_orma_pyhan_henrikin_juhla_roomassa_/

Jumalan armoa epävarmuuden aikana – Jeesuksen pikkusisaret maailmalla

Epävarmuuden aikana ihmiset voittavat vastoinkäymiset tavoilla, jotka saavat ihmettelemään rohkeutta ja uskoa Jumalan auttavaan voimaan. Jeesuksen pikkusisarten sääntökunta työskentelee seuduilla, joissa ihmiset ovat kohdanneet monia vaikeuksia usein sodan seurauksena, mutta ovat yhdessä ryhtyneet toimimaan ja auttamaan toisiaan selviytyäkseen elämästä silloin, kun mahdollisuuksia on vain vähän.

Egypti: Tammikuun 25. päivä alkoi Egyptissä rauhanomainen kansannousu, jossa kansalaiset alkoivat perätä ihmisoikeuksiaan. Nehemian kirjassa sanotaan, että ”Taivaan Jumala auttaa meitä. Olemme hänen palvelijoitaan ja ryhdymme rakennustöihin.” Egyptiläiset ovat nousseet ja alkaneet rakentaa, vaikka epävarmuutta ja turvattomuutta on paljon. Kristityt ja muslimit työskentelevät yhdessä paremman elämän puolesta. Myös sheikit puhuvat kristittyjen puolesta ja ovat luvanneet auttaa Kairon lähellä tuhotun kirkon uudelleen rakentamisessa.

Pikkusisarten yhteisö, jossa Helene-Colette, May ja Teresa-Malek ovata asuneet useita vuosia, sijaitsee El Faiyumin kylässä 25 kilometrin päässä Kairosta. Pikkusisar Teresa-Malek työskentelee terveydenhuollossa kolmen paikallisen naisen kanssa ja yhdessä he auttavat äitejä raskauden aikana, synnytyksessä ja vastasyntyneiden hoidossa. Äidit kertovat luottamuksellisesti elämästään ja terveysongelmistaan. Lääkäri käy kerran viikossa. Vanhat perinteiset uskomukset vaikuttavat yhä ja äidit noudattavat niitä tietämättä, että ne voivat olla vaarallisia. Lastenhoito on vaativaa, sillä naiset joutuvat työskentelemään koko ajan pellolla miestensä kanssa ja huolehtimaan kotieläimistä. Naiset ovat syrjittyjä yhteiskunnassa. Jo vastasyntyneitä tyttöjä laiminlyödään siksi, että he ovat tyttöjä. Kouluun he eivät pääse ja heitä runnellaan, sillä ympärileikkausperinne on vahva. Varhain solmittua avioliittoa pidetään arvossa, sillä tällöin perheen poikalapsille jää enemmän ruokaa, kun sisko muuttaa pois. Pikkusisar Teresa-Malek kyselee itseltään, onko riittävää, että tuntee myötätuntoa köyhiä kohtaan ja kuuntelee heitä. Miten voisi olla hapatteena taikinassa? Monet kylät ovat köyhiä ja syrjäisiä ja terveysongelmia on paljon. Lapset joutuvat jo pieninä työhön pelloille. Vaikeuksien kohtaaminen yhdessä toisten sisarten kanssa kes-

Jungfru Maria – Europas beskyddare

För en tid sedan kritiserade och skämtade en kvinnlig redaktör på Yle Extrem radiokanalen med att påven Benedikt XVI hade bett för Europa till Jungfru Maria. Påven hade bett att Jungfru Maria skulle hjälpa världsdelen att finna lösningar på den pågående finanskrisen. Konsekvenserna är ju uppenbara om krisen får fortsätta, nämligen konkurser med arbetslöshet som följd, omfattande saneringar av den offentliga sektorn, bankkonkurser, konflikter, interna politiska stridigheter, försenade och för små åtgärder med åtföljande rasism, nationalism och maktkoncentration. Samhället skulle helt enkelt radikaliseras.

The Economist (10.12.2011) gjorde en utmärkt analys och jämförelse mellan krisen 1929-1932 och dagens finanskris. Det verkar som om vi på nytt gör samma politiska och strategiska fel som då. Nationell egoism och saknaden av mod gäller idag som på 1920- och 1930-talen. Vi är verkligen i behov av gudomlig visdom för att undvika de hemskheter som följer om våra politiska ledare misslyckas i att lösa krisen. Påvens bön var ett viktigt steg i att lösa en kris som vi människorna åskade och nu verkar vara oförmögna att lösa.

Yles redaktör tyckte att det var ”fånigt” att be till Jungfru Maria, utan i stället borde den katolska kyrkan stöda Europa med pengar. Under programmet gjordes Jungfru Maria, påven och den katolska kyrkan till allmänt åtlöje. Programmet, som är inriktat huvudsakligen till unga, var givetvis djupt sårande och kränkande för varje troende katolik. Man kan kanske som förmildrande omständigheter tillskriva redaktörens okunskap och ålder. Man är i alla fall förvånad att man i vår statliga radio kommer med förnedrande åsikter som djupt kränker den kristna religionen. Man kan fråga sig om den allmänna reaktionen skulle ha uteblivit om motsvarande åsikter framförts t.ex. beträffande islams grundvärden.

Jungfru Maria är sedan 1400-talet Europas beskyddare. År 1462 konsekrerades i Gibraltar ett kapell till Vår Fru av Europas ära. Hon var Europas beskyddare, till vem man kunde vända sig till och be till Gud för Europa i synnerhet då Europa, dess folk, städer och invånare, genom tiderna var och är hotade. Påven Johannes Paulus II godkände i maj 1979 Jungfru Maria som Europas beskyddare. Festdagen fastställdes till 5 maj. Påven Benedikt XVI bekräftade 2008 att Europa konsekrerats till Jungfru Maria. Överallt i hela Europa, från Zaventem i Brüssel till och med till Island, finns ett antal kyrkor och kapell tillägnade Jungfru Maria som Europas beskyddare.

Det är således ingen överraskning att påven ber till Jungfru Maria då Europa kämpar med svåra ekonomiska, sociala och samhälleliga problem. Tvärtom skulle det förvåna om påven inte skulle be till Maria, Europas skyddshelgon, under dessa svåra tider.

EU godkände den 8 december 1955 den Europeiska fanan. Det är samma dag som man firar Jungfru Maria i hela den katolska kyrkan. Det är hennes festdag. Den blåa fanan med sina 12 stjärnor är ritad av Paul G.M. Levi, en judisk konvertit och ordensbroder. Fanan inspirerades av de 12 stjärnorna kring Jungfru Marias huvud d.v.s. Uppenbarelsebokens Maria

”ett stort tecken visade sig i himmelen: där syntes en kvinna, som hade solen som sin klädnad och månen under sina fötter och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud.” (Johannes Uppenbarelse 12:1)

Den f.d. generalsekreteran av EU’s ministerråd Leon Marchal bekräftar detta. Jag citerar:

”Det är underbart att vi fått tillbaka inledningstexten till Marie Upptagningsdags mässa. Det är de tolv stjärnorna (corona stellarum duodecim) kring kvinnan som den katolska kyrkan alltid uppfattat som Jungfru Maria Guds moder.”

Konstnären Arsene Heitz ritade Europa-fanan. Han inspirerades av den traditionella historiska uppfattningen att Jungfru Maria är den sammanbindande värdelänken i Europa. Hon presenteras i konsten (ikonografin) på blått med 12 gula stjärnor. Heitz var djupt religiös liksom också Levi. De bad rosenkransen så gott som dagligen. Vardera hade ett stark religiöst mystiskt band till Jungfru Maria.

Jungfru Maria har under kristendomens historia spelat en avgörande sammanbindande roll mellan kristna. M. Rubin, professor vid London University, konstaterar att Jungfru Maria är den ända gemensamma symbolen mellan kristna i Europa. Hon finns överallt i det allmänna och i hemmen. Det var Jungfru Maria, som gav och ger alla, en moders kärlek och förståelse under svåra tider. Den ledande tanken var att Jesus Kristus inte kunde vägra sin moder någonting som hon bad om. Jungfru Maria blev munkarnas och nunnornas ”moder” som man kunde tala med om vad som helst. Under medeltiden var det vanligt att de som ville bli ”européer” måste visa Jungfru Maria sin högaktning. Vallfartsorter var man under medeltiden speciellt kunde be till Jungfru Maria var bl.a. Rocamadour, Montserrat, Soissons, Chartres, Walsingham, Notre Dame d’Orcival och Clermont-Ferrand. Det var under dessa pilgrimsfärder och inom dessa religiösa centra som den europeiska kulturen utvecklades enligt prof. Rubin. Jungfru Maria blev den europeiska religiösa kulturens grundsten.

Jungfru Maria är idag grundläggande för den kristna identiteten och ett medel för kommunikation mellan kristna från olika regioner av kontinenten inte minst mellan katoliker och ortodoxa kristna

Maria vördas idag i synnerhet i Lourdes, Fatima, Czestochowa och inte minst i vår egen kyrka i Mejlans tillägnad Jungfru Maria.

Jan-Peter Paul

---

kustellen auttaa löytämään keinoja ihmisten ongelmien voittamiseksi ja ymmärtämään Jumalan kutsua auttaa tarvitsevia ja tuntemaan kiitollisuutta hänen armostaan.

Kongon demokraattinen tasavalta: Jeesuksen pikkusisar Tereza-Musabayezu kirjoittaa kokemuksistaan Gomasta, Kongon ja Ruandan rajalta, jossa hän on toiminut fysioterapeuttina 18 vuotta. Hänen työpaikkansa on keskuksessa, jossa hoidetaan vammaisia, erityisesti halvaantuneita potilaita useimmat heistä maaseudulta kotoisin olevia sodan uhreja. Kotiseuduillaan he ovat kokonaan vailla hoitoa ja tukea, jota he tarvitsisivat selviytyäkseen.

20-vuotiaalla nuorukaisella on neliraajahalvaus, ja hän on kärsinyt jo kolmen vuoden ajan vaikeista makuuhaavoista. Hän on saanut hengellistä voimaa vammansa hyväksymiseen. Kesäkuussa hänet konfirmoitiin. Usko Jumalaan voittaa kärsimykset. - 30-vuotiaan neljän lapsen äidin jalat ovat halvaantuneet selkärankaan osuneen luodin seurauksena. Hän ei voi kestää halvaantumistaan ja tuntee syvää vihaa. Fysioterapian lisäksi äiti tarvitsee ystävää, sellaista joka kuulee häntä, sillä eniten hän kaipaa rakkautta ja arvostusta.

Keskuksen aiemmin saama ulkomainen apu on lakannut, ja sen on selviydyttävä omin neuvoin. Uusia potilaita tulee päivittäin noin 80. Turvattomissa oloissa elävä väestö on altistunut aliravitsemuksen vuoksi nopeasti leviävälle tuberkuloosille. He tarvitsisivat ravitsevaa ruokaa ja lääkkeitä, joita heillä ei ole varaa maksaa. Hallitus ei auta sairaita millään tavalla, ja he joutuvat palaamaan kotiin vailla apua. Köyhyys näyttää merkitsevän sitä, ettei ole oikeutta elämään. Joka vuosi pyhän Martinuksen muistopäivänä vietetään silti juhlaa, joka on kuin joulu tai pääsiäinen. Kristityt ystävät osallistuvat monin lahjoituksin sairaiden juhlapäivän valmisteluihin.

Elina Grönlund

Mikä on Elämä Hengessä -seminaari?

Elämä Hengessä -seminaari (EHS) sisältää sarjan puheita, jotka on rakennettu auttamaan ihmisiä tuntemaan Pyhän Hengen voiman, joka on koettavissa kaikessa heidän elämässään.

Useimmat meistä ovat kuulleet Pyhästä Hengestä ja useimmat meistä ovat saaneet opetusta Pyhästä Hengestä, mutta monesti se on yhtä kaukana meistä kuin kokemuksemmekin hänestä. Pyhä Henki on todellinen persoona, Pyhän Kolminaisuuden jäsen aivan samalla tavalla kuin Jeesus ja Isä. Me vastaanotamme Pyhän Hengen kasteen ja vahvistuksen sakramenteissa. Ja myös siinä, mitä kutsutaan Pyhän Hengen kasteeksi, henkilökohtaisen kääntymyksen kokemuksessa, jossa Pyhän Hengen voima vapautuu meissä.

Eräs tapa tehdä Pyhän Hengen kaste helpommin ymmärrettäväksi on vertaus kynttilään. Siinä on sydän, joka sytytettynä tuottaa tai vapauttaa kynttilän antaman valon. Vain siten kynttilä toteuttaa tarkoituksen, jota varten se oli tehty. Siihen asti se voi olla kaunis katsella, mutta se ei toteuta tehtäväänsä säteillä valoa. Kynttilän kyky olla valon lähteenä seuraa sitä sen muotoilun ja tekotavan vuoksi, mutta ennen kuin jotain tapahtuu, mikä ”vahvistaa” sen, ennen kuin sydän on sytytetty, se odottaa ”nukkuvana”, se ei täysin toteuta tehtävää, jota varten se oli tehty.

Näin on meidän kaikkien laita. Jumala on luonut meidät ja vahvistanut meidät Pyhän Hengen voimalla. Mutta siihen asti kun se voima vapautetaan, se lepää kätkettynä kuten sytyttämättömän kynttilän valo. Elämä Hengessä -seminaari on rakennettu auttamaan meitä antautumaan toimintaan, vahvistumaan Pyhällä Hengellä omassa elämässämme juuri kuten Henki vahvisti alkukirkkoa ensimmäisenä helluntaina.

Seitsemän, toisinaan kahdeksan puhetta EHS:n aikana on rakennettu johtamaan ihmiset pelastuksen perussanoman kautta ymmärtämään tarve vapauttaa se Pyhän Hengen voima, joka jo on heissä, ja antaa elämänsä Pyhälle Hengelle ja elää ilossa ja rauhassa käyttäen hänen monia lahjojaan. Seminaarin rakenne on yksinkertainen, epämuodollinen ja sisältö esitetään tasapainoisena katolisena opetuksena Raamattuun, Katolisen kirkon katekismukseen, kirkon dokumentteihin, henkilökohtaisiin todistuksiin ja rukouksiin perustuen. Joka istunnon aikana annetaan mahdollisuus keskustella, kuinka kyseessä oleva aihe koskettaa kunkin ihmisen omaa elämää, mutta ketään ei vaadita jakamaan asioitaan laajemmin kuin hänestä tuntuu sopivalta.

Monet, jotka ovat olleet mukana Elämä Hengessä -seminaareissa, ovat kohdanneet Jumalan ja Pyhän Hengen tavalla, jollaista he eivät ole kokeneet koskaan aikaisemmin. Ei ole epätavallista, että osallistujien rakkaus eukaristiaa kohtaan ja Jeesukseen Kristukseen ja Pyhään Kolminaisuuteen, messuun ja Raamattuun on syventynyt, ja monet vastaanottavat Pyhän Hengen karismaattisia lahjoja, juuri kuten apostolit helluntaina ylähuoneessa. Nämä lahjat annetaan parantamaan elämäämme ja perheittemme, kirkkomme ja yhteisömme elämää.

Useimmilla meistä on suhde Jumalaan. Jotkin näistä suhteista ovat läheisempiä kuin toiset. Sillä ei ole merkitystä, kuinka lähellä olet Jumalaa tai kuinka kaukaiselta hän näyttää. Hän kutsuu jokaista syventämään tuota suhdetta ja hänellä ei ole mitään muuta kuin RAKKAUTTA meille annettavana, jos hyväksymme hänen kutsunsa. Hänen rakkauttaan on AINA ENEMMÄN tarjolla jokaiselle; kaikki mitä meidän tarvitsee tehdä on antautua sille syvemmin ja vastaanottaa se.

Jos olet vähintään avoin mahdollisuudelle, että voisit syventää henkilökohtaista suhdettasi Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen, mikset osallistuisi Elämä Hengessä -seminaariin. Se voi muuttaa elämäsi!! Se on tehnyt sen miljoonille ja miljoonille katolilaisille, papeille, sääntökuntalaisille ja maallikoille, jotka elävät pyhempää, Hengen täyttämää ja Hengen vahvistamaa elämää nykyisin.

Yltäkylläinen elämä

Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkylläisen elämän.

Joh. 10:10

Haluaisitko elää yltäkylläistä elämää? Tervetuloa osallistumaan Elämä Pyhässä Hengessä -seminaariin. Paikka: Pyhän Marian kirkko, Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Aika: lauantai 11. helmikuuta 2012 klo 10.00. Mukana: Jenny Baker Englannista, joka on nykyisin Englannissa ja Walesissa vaikuttavan Katolisen Perhekonferenssin aluekoordinaattori.

Ohjelma:
10.00 Tervetuloa
Ylistys
10.45 Konferenssi
12.30 Lounas
14.00 Konferenssi
15.30 Kahvitauko
16.30 Adoraatio
18.00 Pyhä messu

Ilmoittautuminen: Pyhän Marian srk. puh. 09-2411633 tai e-mail maria@catholic.fi 3.2.2012 mennessä.

Tämä sessio aloittaa 7 peräkkäisen viikon sarjan. Seuraavat ovat lauantaisin 18.2., 25.2., 3.3., 10.3., 17.3., 24.3. klo 15-17 isä Robert Gallan SCJ johdolla. Mukana ohjelmassa sisäinen parantuminen.

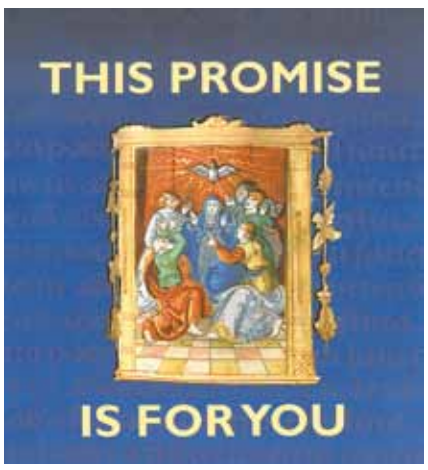

Life in abundance

I came that they may have life and have it abundantly.

John 10:10

Would you like to live a life of abundance? Welcome to participate in the Life-in-the Holy Spirit Seminar. Where: St. Mary's Church, Mäntytie 2, 00270 Helsinki. When: Saturday 11th February 2012 at 10h. With: Mrs Jenny Baker from England, currently the Regional Coordinator of the popular Celebrate Catholic Family Conference that run throughout England and Wales.

Programme:
10h 00 Welcome
Praise
10h 45 Conference
12h 30 Lunch
14h 00 Conference
15h 30 Coffee break
16h 30 Adoration
18h 00 Holy Mass

Registration: St. Mary's Parish tel. 09-2411633 or e-mail maria@catholic.fi until 3rd Feb 2012.

This session is the start of a 7 once-a-week-series. The next ones with Fr. Robert Galla S.C.I. will take place on Sat. 18Feb, 25Feb, 3March, 10March, 17March, 24March from 15h to 17h. There will be Inner Healing in the programme.

What is a Life-in-the-Spirit Seminar?

A Life-in-the-Spirit Seminar (LSS) consists of a series of talks designed to help people realize the power of the Holy Spirit that is available for every aspect of their lives.

Most of us have heard about the Holy Spirit and most of us have learned about the Holy Spirit, but many times that is as far as our experience has gone. The Holy Spirit is a real person, a part of the Blessed Trinity just like Jesus and the Father. We receive the Holy Spirit through the Sacraments of Baptism and Confirmation. Through what is called the baptism in the Holy Spirit, a personal conversion experience, the power that is the Holy Spirit is released within us.

One illustration that helps some people understand this concept is through the image of a candle. It is designed with a wick that, when lit, creates or releases its light, so to speak; only at that time does the candle completely fulfill the purpose for which it was created. Until then it may be pleasant to look at, but it does not fulfill its purpose of emanating light. The candle's ability to be a source of light is always within it due to its design and the way it is made, but until something happens to "empower" that candle, until the wick is lit, it lies "dormant'" it does not fully become what it was designed to be. So it is with all of us. We have been designed by God and empowered with the power of the Holy Spirit. But until that power is released, it lays dormant as does the light of the candle. A Life-in-the-Spirit Seminar is designed to help us yield to the action, empowerment and the power of the Holy Spirit in our own lives just as He empowered the early church on the day of Pentecost.

The seven, sometimes eight, talks given during a LSS are designed to lead people through the basic message of salvation, to understand the need within themselves for the release of the Holy Spirit's power that already lies within them, and yield their lives to the Holy Spirit and a life of joy and peace using His many Gifts. The format is simple, informal and presented with balanced, Catholic teaching based upon Scripture, the Catechism of the Catholic Church, Church documents, personal testimony and prayer. Opportunities are given in each session for discussion of how the topic may relate to each person's life, but no one is required to share more than he or she feels comfortable doing.

Many who have attended a Life-in-the-Spirit Seminar have experienced God and the Holy Spirit in a way they had never done before. It is not unusual for people to fall more deeply in love with the Eucharist, with Jesus Christ and the Trinity, with the Mass, and and with the Bible, and many receive the charismatic Gifts of the Holy Spirit just as the Apostles did in the upper room on Pentecost. Those gifts are given to improve our lives and the lives of our family, church and community.

Most of us have a relationship with God; some of those relationships are closer than others are. It doesn't matter how close you are to Him or how far away He may seem, He is calling every one of us to deepen that relationship and He has nothing but LOVE waiting for us as we accept His call. THERE'S ALWAYS MORE of His love for everyone; all we have to do is yield ourselves more deeply to it and receive it.

If you are at least open to the possibility that you can deepen your personal relationship with the Father, Son and Holy Spirit, why not attend a Life-in-the-Spirit Seminar? It may change your life!! It has for millions and millions of Catholics, including priests, religious and laity, who are living a holier, Spirit-filled, Spirit-empowered life today.

Lisätietoja myös / More information also from:

Lina Joannou-Jyränki
tel. 044-3140847, e-mail joannou-jyranki@mail.com

Lukijoita-palstalla julkaistaan lukijoiden lähettämiä lyhyitä ja asiallisia kirjoituksia. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja korjata kielellisesti julkaistavia tekstejä.

Lorna Byrnen näkyjä varottava

”Eivätkö enkelit ole palvelevia henkiä? Heidät lähetetään palvelemaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden.”(Hepr.1:14) ”Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet, ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.”(Ps. 91:11,12)

”Enkelit ympäröivät huolenpidollaan ja esirukouksillaan ihmiselämää sen alusta alkaen aina kuolemaan asti. Jokaisen uskovan rinnalla seisoo enkeli suojelijana ja paimenena johtamassa häntä elämään. Kristillinen elämä on jo täällä maan päällä osallisuutta Jumalan toisiinsa yhdistämien enkelien ja ihmisten autuaaseen yhteisöön. - - - Jumala oli tosin alkujaan luonut Paholaisen ja muut demonit luonnostaan hyviksi, mutta niistä tuli omasta syystään pahoja. Enkelien synnille ei ole anteeksiantoa. Se ei johdu Jumalan äärettömän laupeuden loppumisesta, vaan heidän ratkaisunsa peruuttamattomuudesta. Heissä ei lankeemuksen jälkeen ole katumusta, sen enempää kuin ihmisilläkään kuoleman jälkeen.” (*Katolisen kirkon katekismus*)

Meidän on oltava valppaina siinä, ketä, mitä ja miten kuuntelemme. Beroian juutalaisista kerrotaan:”He ottivat sanan halukkaasti vastaan ja tutkivat päivittäin kirjoituksista, pitikö kaikki paikkansa.”(Ap.t.17:11)

Taivaallinen Isämme sanoo Herrastamme Jeesuksesta:”Tämä on minun rakas Poikani, KUULKAA HÄNTÄ!” (Mark.9:7) Apostoli Paavali opettaa rohkeasti: ”Julistipa kuka tahansa teille evankeliumia, joka on vastoin meidän julistamaamme - vaikkapa me itse tai vaikka taivaan enkeli - hän olkoon kirottu.”(Gal.1:8)

Irlantilainen Lorna Byrne, katolisen kirkon jäsen, on tullut tunnetuksi enkelinäyistään, keskusteluistaan enkelien kanssa ja enkelikirjoistaan (”Angels in my Hair”, ”Stairways to Heaven”) Byrnen ”oppi” poikkeaa surullisen paljon Raamatun ilmoituksesta. Hän opettaa,ettei kenenkään tarvitse muuttaa uskoaan tai uskontoa, koska ”Jumalalla on eri nimet eri ihmisillä, mutta ne kaikki ovat saman sateenvarjon alla”. Herramme Jeesus sanoo: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.” (Joh.14:6) Abortin tehneille Byrne sanoo: ”Älkää kantako syyllisyyttä. Vauvan sielu tiesi alun alkaenkin, mitä tuleman piti.”

Byrnen arjessa enkelit ovat innokkaasti mukana! Arkkienkeli Mikael auttaa nostelemaan esineitä, ja Hosus puhaltelee tiskejä kuivaksi. Aika ajoin ne tiputtelevat valopalloja ihmisten taloihin. Amsterdamilaisessa ravintolassa arkkienkeli Mikael opetti Lorna Byrnelle jälleensyntymisoppia. Kuulostaako Raamatun opin mukaiselta?!

Mitä Raamattu kertoo meille oikeasta arkkienkeli Mikaelista? Enkeli Gabriel selittää: ”Persian enkeliruhtinas on vastustanut minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta Mikael, yksi suurimmista enkeliruhtinaista, tuli auttamaan minua. - - - Ainoa, joka tukee minua heitä vastaan, on teidän enkeliruhtinaanne Mikael” (Dan.10:13, 21). ”Silloin astuu esiin Mikael, suuri enkeliruhtinas, joka seisoo kansasi suojana.” (Dan.12:1) ”Ei edes ylienkeli Mikael, kiistellessään Mooseksen ruumiista Paholaisen kanssa, rohjennut herjata eikä tuomita tätä, vaan sanoi: ’Nuhdelkoon Herra sinua!”(Juud. 9) ”Taivaassa syttyi sota. Mikael ja hänen enkelinsä kävivät taisteluun lohikäärmettä vastaan” (Ilm.12:7).

Rakas Herramme Jeesus ei suotta kehota meitä valvomaan ja rukoilemaan lakkaamatta. Hänen sanansa on meidän valomme ja oppaamme pyhiinvaelluksellamme taivaalliseen kotiimme. Jeesus sanoi Isälleen:”Pyhitä heidät totuudellasi. Sinun sanasi on totuus.”(Joh.17:17)

Hannele Kotka

Luin kirjan: Katseleminen

Anthony de Mello, jesuiittapappi ja psykoterapeutti, teki elämäntyönsä Punen lähistöllä Intiassa sijaitsevassa Sadhana-instituutissaan. Kirja on ilmestynyt 23 vuotta hänen kuolemansa jälkeen. Se perustuu de Mellon 1975 pitämiin Ignatius de Loyolan Hengellisiä harjoituksia käsitteleviin luentoihin. Kirjan ovat toimittaneet de Mellon kolme jesuiittakollegaa San Franciscon yliopistosta.

Kirjan on suomentanut pastori, kirjailija Jaakko Heinimäki. Hänen käyttämänsä konstailematon suomenkieli auttaa nykyajan ihmistä käsittämään kirjan kristillistä mystiikkaa ja ymmärtämään sen merkitystä omassa elämässään. Kirjan Hengellisten harjoitusten sitaatit ovat Seppo A. Teinosen suomennoksesta.

De Mello korostaa luennoissaan sydämen vapautta, mikä on välttämätöntä elämän tärkeitä valintoja tehtäessä. Vapaana ja riippumattomana ympäristön vaikutuksista ihminen voi valita sen, minkä kokee aidosti omakseen ja mikä on myös Jumalan tahto. Usein ihmistä pakottaa toimimaan jokin, josta hän ei ole selvillä. Joskus täydellinen kaaos sisimmässä repii ihmistä moniin suuntiin. Vasta kun tiedostaa oman riippuvuutensa, voi vapautua kiintymyksistä ja alkaa etsiä vapautta rakastaa. Vapautta on myös se, että voi nauttia hyvän aterian, juoda hyvää kahvia tai nähdä hyvän elokuva tuntematta syyllisyyttä. Henkien erottaminen tarkoittaa sitä, että ihminen ymmärtää, saako hänet toimimaan Jumala vai paholainen. Vain Jumalan kunnian tavoitteleminen auttaa ihmistä päätöksenteossa. Sitä seuraava uusi elämä on Jumalan lahja, ja kun sitten yllättäen alamme kukkia ja kantaa ihmisyyden täyttä hedelmää, silloin me avaudumme toisia ihmisiä kohti täydellisesti.

Jumala tuhlaa meihin lahjojaan. Voidakseen ottaa lahjat vastaan, ihmisen on luotava yhteys omaan itseensä. Mikä on parasta, mitä tein / sain tänään? Iltaisin voi kiittää Jumalaa kuluneesta päivästä ja kiittää saamistaan monista lahjoista.

Ihminen voi koskettaa sisimmässään olevaa elämän lähdettä hiljaisuudessa, jossa hän voi päästä kasvokkain itsensä ja omien voimavarojensa kanssa. Hengelliset harjoitukset alkavat Alkuperuste ja pohja -julistuksella. Sen alkusanat ovat: ”Meidät on luotu ylistämään, kunnioittamaan ja palvelemaan Jumalaa, meidän Herraamme”. Tuo päämäärä mielessään ihminen tietää, mitä varten hän elää ja on olemassa ja että koko luomakunta ja kaikki muu elämässä auttavat häntä pääsemään tuohon päämäärään.

Meidän on rakastettava kaikkia ihmisiä Jumalassa: ”Rakastan sinua hellästi ja intohimoisesti ja rakastan sinua Jumalassa.” Meidät on luotu nauttimaan Jumalasta nyt heti, aina ja ikuisesti. Paavali kirjoittaa, ettei meitä voi erottaa Kristuksen rakkaudesta mikään, ei terveys, sairaus, häpeä, kunnia, rikkaus, köyhyys eikä pitkä tai lyhyt elämä. Ihmisen sydän janoaa kokemusta Jumalasta, ja se voi täyttyä suuren kaipauksen, rukouksen, katumuksen ja parannuksen avulla. Tästä Jeesus aina puhui. Kun Hengellisten harjoitusten suorittajat aistivat Jumalan rakkauden, he tahtovat muuttua. Eniten he tarvitsevat oivallusta Jumalan rakkaudesta, synninntuntoa heiltä ei puutu. Ihmiset on saatava huomaamaan oma hyvyytensä. Jos joku ei voi ylistää, rakastaa, antaa mitään muille, se voi johtua siitä, ettei hän salli kenenkään ylistävän tai rakastavan itseään, hän ei anna mitään, koska ei koe saavansa mitään. Ihmisen olisi nähtävä oma rakastettavuutensa, koska sen tunto häneltä usein puuttuu. Jotta voi rakastaa toisia ihmisiä, on rakastettava itseään.

Katso ja maista Kristusta, joka kärsii paljon, mutta on silti onnellinen. Silloin oma sydämesi voi täyttyä lohdutuksella ja voit sanoa: ”Tätä minä haluan! Haluan elää yksinkertaista, köyhää itsenäistä elämää, sellaista, jossa voin olla uskollinen itselleni ja seurata taivaallisen Isäni tahtoa. Sitä kautta saan suuren rauhan ja voiman.” Ihmisen on kuunneltava omaa sisintään ja seurattava sitä, tehtävä oma juttunsa.

Elina Grönlund

- Anthony de Mello: Katseleminen. Mietiskelyä Ignatius de Loyolan Hengellisten harjoitusten äärellä. Johnny Kniga. Suomennos Jaakko Heinimäki

Elämän valo

Olen kysynyt lukuisilta papeilta, miten on tulkittava Ps. 137:9, ja jokaisella on ollut sormi suussa eivätkä he ole osanneet antaa vastausta.

”Autuas se, joka ottaa sinun pienet lapsesi ja murskaa ne kallioon.”

Vertauskuvallisesti Baabelin lapsilla tarkoitetaan juuri edellä kuvattuja ja tahattomasti mieleen tulevia synnillisiä ajatuksia ja mielikuvia. Ne on tuhottava heti vastasyntyneinä ja murskattava kallioon. Ja tämä kallio on Jeesus Kristus.

Veijo Kettunen
Kemi

Karnevaalit tulevat!

Oletko valmis? Miten olisi karnevaaliasu, että hulluttelisit oikein kunnolla? Ei se pakollinen ole, mutta hauska!

Karnevaalit pidetään Henrikin seurakuntasalissa lauantaina 18. helmikuuta iltamessun jälkeen klo 18.30 alkaen. Lippuja à 20 euroa myydään lähiaikoina Marian ja Henrikin kirkkokahveilla.

Ohjelmassa soittoa, laulua, taikuutta? kilpailuja, arpajaiset, ruokaa ja juomaa, mukavaa yhdessäoloa!

Järjestäjänä Pyhän Henrikin yhdistys

World Day of the Sick

MESSAGE OF THE HOLY FATHER ON THE OCCASION OF THE TWENTIETH WORLD DAY OF THE SICK (11 FEBRUARY 2012)

"Stand up and go; your faith has saved you" (Lk 17:19)

Dear Brothers and Sisters,

On the occasion of the World Day of the Sick, which we will celebrate on 11 February 2012, the Memorial of Our Lady of Lourdes, I wish to renew my spiritual closeness to all sick people who are in places of care or are looked after in their families, expressing to each one of them the solicitude and the affection of the whole Church. In the generous and loving welcoming of every human life, above all of weak and sick life, a Christian expresses an important aspect of his or her Gospel witness, following the example of Christ, who bent down before the material and spiritual sufferings of man in order to heal them.

1. This year, which involves the immediate preparations for the Solemn World Day of the Sick that will be celebrated in Germany on 11 February 2013 and will focus on the emblematic Gospel figure of the Good Samaritan (cf. Lk 10:29-37), I would like to place emphasis upon the "sacraments of healing", that is to say upon the sacrament of Penance and Reconciliation and that of the Anointing of the Sick, which have their natural completion in Eucharistic Communion.

The encounter of Jesus with the ten lepers, narrated by the Gospel of Saint Luke (cf. Lk 17:11-19), and in particular the words that the Lord addresses to one of them, "Stand up and go; your faith has saved you" (v. 19), help us to become aware of the importance of faith for those who, burdened by suffering and illness, draw near to the Lord. In their encounter with him they can truly experience that he who believes is never alone! God, indeed, in his Son, does not abandon us to our anguish and sufferings, but is close to us, helps us to bear them, and wishes to heal us in the depths of our hearts (cf. Mk 2:1-12).

The faith of the lone leper who, on seeing that he was healed, full of amazement and joy, and unlike the others, immediately went back to Jesus to express his gratitude, enables us to perceive that reacquired health is a sign of something more precious than mere physical healing, it is a sign of the salvation that God gives us through Christ; it finds expression in the words of Jesus: your faith has saved you. He who in suffering and illness prays to the Lord is certain that God's love will never abandon him, and also that the love of the Church, the extension in time of the Lord's saving work, will never fail. Physical healing, an outward expression of the deepest salvation, thus reveals the importance that man – in his entirety of soul and body – has for the Lord. Each sacrament, for that matter, expresses and actuates the closeness of God himself, who, in an absolutely freely-given way, "touches us through material things … that he takes up into his service, making them instruments of the encounter between us and himself" (Homily, Chrism Mass, 1 April 2010). "The unity between creation and redemption is made visible. The sacraments are an expression of the physicality of our faith, which embraces the whole person, body and soul" (Homily, Chrism Mass, 21 April 2011).

The principal task of the Church is certainly proclaiming the Kingdom of God, "But this very proclamation must be a process of healing: 'bind up the broken-hearted' (Is 61:1)" (ibid.), according to the charge entrusted by Jesus to his disciples (cf. Lk 9:1-2; Mt 10:1,5-14; Mk 6:7-13). The tandem of physical health and renewal after lacerations of the soul thus helps us to understand better the "sacraments of healing".

2. The sacrament of Penance has often been at the centre of the reflection of the Church's Pastors, specifically because of its great importance in the journey of Christian life, given that "The whole power of the sacrament of Penance consists in restoring us to God's grace, and joining with him in an intimate friendship" (Catechism of the Catholic Church, 1468). The Church, in continuing to proclaim Jesus' message of forgiveness and reconciliation, never ceases to invite the whole of humanity to convert and to believe in the Gospel. She makes her own the call of the Apostle Paul: "So we are ambassadors for Christ, as if God were appealing through us. We implore you on behalf of Christ, be reconciled to God" (2 Cor 5:20). Jesus, during his life, proclaimed and made present the mercy of the Father. He came not to condemn but to forgive and to save, to give hope in the deepest darkness of suffering and sin, and to give eternal life; thus in the sacrament of Penance, in the "medicine of confession", the experience of sin does not degenerate into despair but encounters the Love that forgives and transforms (cf. John Paul II, Post-Synodal Apostolic Exhortation Reconciliatio et Paenitentia, 31).

God, "rich in mercy" (Eph 2:4), like the father in the Gospel parable (cf. Lk 15:11-32), does not close his heart to any of his children, but waits for them, looks for them, reaches them where their rejection of communion imprisons them in isolation and division, and calls them to gather around his table, in the joy of the feast of forgiveness and reconciliation. A time of suffering, in which one could be tempted to abandon oneself to discouragement and hopelessness, can thus be transformed into a time of grace so as to return to oneself, and like the prodigal son of the parable, to think anew about one's life, recognizing its errors and failures, longing for the embrace of the Father, and following the pathway to his home. He, in his great love, always and everywhere watches over our lives and awaits us so as to offer to every child that returns to him the gift of full reconciliation and joy.

3. From a reading of the Gospels it emerges clearly that Jesus always showed special concern for sick people. He not only sent out his disciples to tend their wounds (cf. Mt 10:8; Lk 9:2; 10:9) but also instituted for them a specific sacrament: the Anointing of the Sick. The Letter of James attests to the presence of this sacramental act already in the first Christian community (cf. 5:14-16): by the Anointing of the Sick, accompanied by the prayer of the elders, the whole of the Church commends the sick to the suffering and glorified Lord so that he may alleviate their sufferings and save them; indeed she exhorts them to unite themselves spiritually to the passion and death of Christ so as to contribute thereby to the good of the People of God.

This sacrament leads us to contemplate the double mystery of the Mount of Olives, where Jesus found himself dramatically confronted by the path indicated to him by the Father, that of his Passion, the supreme act of love; and he accepted it. In that hour of tribulation, he is the mediator, "bearing in himself, taking upon himself the sufferings and passion of the world, transforming it into a cry to God, bringing it before the eyes and into the hands of God and thus truly bringing it to the moment of redemption" (Lectio Divina, Meeting with the Parish Priests of Rome, 18 February 2010). But "the Garden of Olives is also the place from which he ascended to the Father, and is therefore the place of redemption … This double mystery of the Mount of Olives is also always 'at work' within the Church's sacramental oil … the sign of God's goodness reaching out to touch us" (Homily, Chrism Mass, 1 April 2010). In the Anointing of the Sick, the sacramental matter of the oil is offered to us, so to speak, "as God's medicine … which now assures us of his goodness, offering us strength and consolation, yet at the same time points beyond the moment of the illness towards the definitive healing, the resurrection (cf. Jas 5:14)" (ibid.).

This sacrament deserves greater consideration today both in theological reflection and in pastoral ministry among the sick. Through a proper appreciation of the content of the liturgical prayers that are adapted to the various human situations connected with illness, and not only when a person is at the end of his or her life (cf. Catechism of the Catholic Church, 1514), the Anointing of the Sick should not be held to be almost "a minor sacrament" when compared to the others. Attention to and pastoral care for sick people, while, on the one hand, a sign of God's tenderness towards those who are suffering, on the other brings spiritual advantage to priests and the whole Christian community as well, in the awareness that what is done to the least, is done to Jesus himself (cf. Mt 25:40).

4. As regards the "sacraments of healing", Saint Augustine affirms: "God heals all your infirmities. Do not be afraid, therefore, all your infirmities will be healed … You must only allow him to cure you and you must not reject his hands" (Exposition on Psalm 102, 5; PL 36, 1319-1320). These are precious instruments of God's grace which help a sick person to conform himself or herself ever more fully to the mystery of the death and resurrection of Christ. Together with these two sacraments, I would also like to emphasize the importance of the Eucharist. Received at a time of illness, it contributes in a singular way to working this transformation, associating the person who partakes of the Body and Blood of Christ to the offering that he made of himself to the Father for the salvation of all. The whole ecclesial community, and parish communities in particular, should pay attention to guaranteeing the possibility of frequently receiving Holy Communion, to those people who, for reasons of health or age, cannot go to a place of worship. In this way, these brothers and sisters are offered the possibility of strengthening their relationship with Christ, crucified and risen, participating, through their lives offered up for love of Christ, in the very mission of the Church. From this point of view, it is important that priests who offer their discreet work in hospitals, in nursing homes and in the homes of sick people, feel they are truly "'ministers of the sick', signs and instruments of Christ's compassion who must reach out to every

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Maailman viha
Joh. 15:18-20

Jos maailma vihaa teitä, muistakaa, että ennen teitä se on vihannut minua. Jos te kuuluisitte tähän maailmaan, se rakastaisi teitä, omiaan. Mutta te ette kuulu maailmaan, koska minä olen teidät siitä omikseni valinnut, ja siksi maailma vihaa teitä.

Muistakaa, mitä teille sanoin: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos minua on vainottu, vainotaan teitäkin. Jos minun sanaani on kuultu, kuullaan myös teidän sanaanne.

Kommentti

Nykyään, ainakin Euroopassa, puhutaan usein vapaudesta. Kristittyinä tiedämme, että aito vapaus tulee lahjana Jumalalta kaikille ihmisille. Olemme vapaita ihmisiä nimenomaan siksi, että olemme Jumalan kuvaksi luotuja olentoja. Vapaus on lahja, mutta samalla myös suuri vastuu. Vapaus on todellista vapautta, jos se nojautuu totuuteen; totuus on siis vapauden pohja. Syvä vapauden merkitys ei tarkoita sitä, että minulla on oma mielipiteeni, jonka mukaan toimin, ja että sinulla on toinen eriävä mielipide, jonka johdosta kuljet toista tietä.

Tietysti kaikki voivat ajatella omalla tavallaan. Mutta tämä herättää tärkeän kysymyksen: onko minun vapauteni henkilökohtainen asia, jonka rajautuu vain minuun? Vai vaikuttaako se myös toisiin ihmisiin? Totta kai vaikuttaa. Toimiiko esimerkiksi murhaaja, joka päättää vapaasti tappaa ihmisiä, oikean vapauden mukaan? Vai eikö tässä tapauksessa ole vapautta tehdä kyseistä valintaa? Vaikka joskus ihmisellä voi olla jokin mielisairaus, joka estää vapaan toiminnan, ei läheskään aina ole näin. Vapaat ihmiset tekevät vapaasti pahaa. Miksi on olemassa pahaa, jos he toimivat vapaasti? Tästä seuraa, että ennen vapautta on jotakin tärkeämpää. Oikea vapaus on järkevä vapaus. Mutta onko järki aina järkevää? Kuka määrittelee, mikä on järkevää ja mikä ei?

Sinun mielestäsi punainen auto saattaa olla kauniimpi kuin sininen auto. Miksipä ei. Mutta toisaalta ihmisten tappaminen ei ole milloinkaan hyvä asia. Asioiden hyvyyden ei pitäisi riippua ihmisten vapaudesta, vaan asian olemuksen merkityksestä. Asioilla on oma totuutensa, jota pitää arvostaa. Vaikka suurin osa kansasta kannatti aikoinaan sekä Hitleriä että Stalinia, tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kansan heille myöntämä vapaus toimia omalla tavallaan oikeuttaisi heidän tekonsa. Enemmistö ei pysty luomaan totuutta yhteiskunnassa.

Objektiivisuus on meille suuri haaste Euroopassa. Sen vuoksi on tärkeää ymmärtää, millä tavoin me voimme elää yhdessä toteuttaen omaa vapauttamme. Tässä kohden vain totuus voi kertoa meille sen ja auttaa elämään todellisen vapauden mukaisesti.

Usein keskustellaan ja puhutaan uskosta ja julkisesta elämästä. Monet sanovat, että usko on henkilökohtainen juttu, jonka ei pidä vaikuttaa muiden elämään. Jos sinä uskot Jumalaan, se on sinun päätöksesi, mutta muiden vapauden vuoksi sinun ei tule osoittaa sitä julkisesti. Omassa kodissasi voit puhua Jumalasta ja voit rukoilla… mutta, ole hyvä äläkä tee sitä sen ulkopuolella.

Onko uskon lisäksi jotain muuta, joka pitäisi kieltää? Historia antaa vastauksensa tässä kohdin. Jos yhteiskunnassa ei ole uskon vapautta, syntyy myös monia muita perusoikeuksia rajoittavia määräyksiä: rajoitetaan oikeutta elämään, oikeutta oppia ja jopa oikeutta omaan mielipiteeseen.

Jotkut vihaavat kirkkoa ja sen sanomaa. Maailmassa joka viides minuutti kuolee joku kristitty uskonsa takia. Tämä ei ole liioittelua. Maissa, joissa ei ole yleensäkään vapautta, uskon vapauden puuttuminen on tavallaan ymmärrettävää, koska niin moni muukin oikeus puuttuu.

Entäpä Euroopassa? Onko täällä vielä mielipiteenvapaus? Miksi esimerkiksi kristityn poliitikon puolustaessa elämää tai luonnollista avioliittoa hänestä tehdään fasisti ja suvaitsematon ihminen yhteiskunnan silmissä, erityisesti mediassa?

Vieläkin on selvää vainoa… vieläpä todella lähellä. Entäpä sinun kaupungissasi, koulussasi tai perheessäsi? Periaatteessa nautimme vapaudesta, mutta onko se totta? Onko mahdollista ottaa kantaa julkisesti joutumatta häpeämään omaa uskoaan? Onko mahdollista puolustaa politiikassa perinteistä luonnollista perhettä (nainen, mies ja lapset) ja elämän oikeutta kaikille ihmisille, kohtaamatta pilkkaa ja panettelua?

Jeesus muistuttaa meitä, että aina on vainoa, myös nykyään. Jeesus, tie, totuus ja elämä, kuoli epäoikeudenmukaisesti ristillä. Mekin kristittyinä kärsimme ristillä.

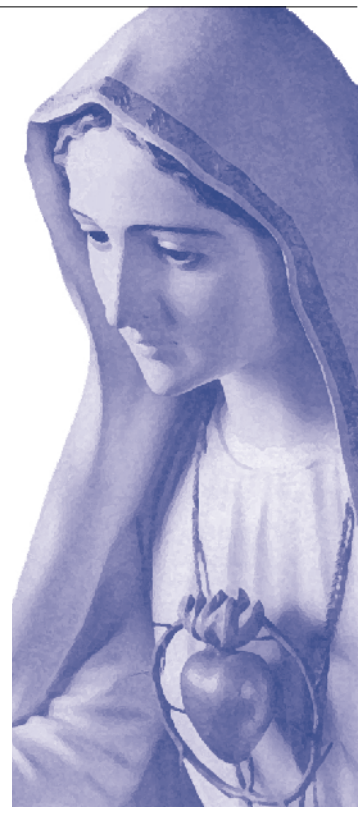

Mutta Jeesuksen kanssa kärsimme rakastavasti, antaen kaikille anteeksi ja levittäen rauhaa ja iloa.

isä Raimo Goyarrola

Hiihtolomaleiri Stella Mariksessa

su 19.2.- pe 24.2.

Hinta 80 euroa. Ilmoittautuminen iltaisin: sisar Barbara, p. 040-9644529, barbara@gmail.com

---

person marked by suffering" (Message for the XVIII World Day of the Sick, 22 November 2009).

Becoming conformed to the Paschal Mystery of Christ, which can also be achieved through the practice of spiritual Communion, takes on a very particular meaning when the Eucharist is administered and received as Viaticum. At that stage in life, these words of the Lord are even more telling: "Whoever eats my flesh and drinks my blood has eternal life, and I will raise him on the last day" (Jn 6:54). The Eucharist, especially as Viaticum, is – according to the definition of Saint Ignatius of Antioch – "medicine of immortality, the antidote for death" (Letter to the Ephesians, 20: PG 5, 661); the sacrament of the passage from death to life, from this world to the Father, who awaits everyone in the celestial Jerusalem.

5. The theme of this Message for the Twentieth World Day of the Sick, "Stand up and go; your faith has saved you", also looks forward to the forthcoming Year of Faith which will begin on 11 October 2012, a propitious and valuable occasion to rediscover the strength and beauty of faith, to examine its contents, and to bear witness to it in daily life (cf. Apostolic Letter Porta Fidei, 11 October 2011). I wish to encourage sick people and the suffering always to find a safe anchor in faith, nourished by listening to the Word of God, by personal prayer and by the sacraments, while I invite pastors to be increasingly ready to celebrate them for the sick. Following the example of the Good Shepherd and as guides of the flocks entrusted to them, priests should be full of joy, attentive to the weakest, the simple and sinners, expressing the infinite mercy of God with reassuring words of hope (cf. Saint Augustine, Letter 95, 1: PL 33, 351-352).

To all those who work in the field of health, and to the families who see in their relatives the suffering face of the Lord Jesus, I renew my thanks and that of the Church, because, in their professional expertise and in silence, often without even mentioning the name of Christ, they manifest him in a concrete way (cf. Homily, Chrism Mass, 21 April 2011).

To Mary, Mother of Mercy and Health of the Sick, we raise our trusting gaze and our prayer; may her maternal compassion, manifested as she stood beside her dying Son on the Cross, accompany and sustain the faith and the hope of every sick and suffering person on the journey of healing for the wounds of body and spirit!

I assure you all of a remembrance in my prayers, and I bestow upon each one of you a special Apostolic Blessing.

From the Vatican, 20 November 2011, Solemnity of our Lord Jesus Christ, Universal King.

BENEDICTUS PP. XVI

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the ***Catechism of the Catholic Church***? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. The study group is open to all those who are interested.

Mondays at 18.45, January 23rd, February 6th, February 20th, March 5th, March 19th.

Contact person: Diana Kaley, 040-7235703 (gsm). Moderator of the group: fr. Antoine Lévy, OP.

SEURAKUNNAT

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraali-seurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 messu latinaksi/englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti, to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin/English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass (1st Sun. Italian, 2nd Family Mass, 3rd Swedish, 4th Russian), 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

14.1. la 12.00-17.00 retretti nuorille, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 11.30-15.30 uskonnonopetus ruotsiksi/undervisning på svenska, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
17.1. ti 14.00 seniorien messu ja kokous
19.1. to 18.00 lectio divina
21.1. la 10.30-13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
22.1. su pyhän Henrikin juhla: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu filippiiniläisille, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
23.1. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
24.1. ti 16.30-19.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 19.30 avioliittokurssi seurakuntasalissa
28.1. la 10.00–13.00 uskonnonopetus ensikommuuniota varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
31.1. ti 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
2.2. to Herran temppeliintuominen: 18.00 messu
4.2. la 10.30-13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
6.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
7.2. ti 16.30-19.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 19.30 avioliittokurssi seurakuntasalissa
9.2. to 18.00 elokuvakerho
11.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
14.2. ti 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
16.2. to 16.00 konsertti kirkossa, 18.00 lectio divina
18.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. 19.00 karnevaalit seurakuntasalissa
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 15.1., 19.2. su 16.00 messu
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 22.1., 26.2. su 15.30 ruusukko, 16.00 messu

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 9.30 messu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsiksi, 2. ja 4. lastenmessu, 3. vietnamiksi, 5. saksaksi), 16.00 messu (2. su espanjaksi, 3. puolaksi), 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 7.30 laudes, 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti ja ke klo 13-16 ja to klo 9-12.

Sat. 9.30 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. in Swedish, 2nd and 4th Mass for children, 3rd in Vietnamese, 5th in German), 16.00 Mass (2nd Sun. in Spanish, 3rd in Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 7.30 Laudes, 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. and Wed. 13-16, Thurs. 9-12.

15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.1. la 9.30 messu suomeksi, 10.00–14.00 opetus Englantilaisessa koulussa vahvistuksen sakramenttia varten, 18.00 messu suomeksi, 19.00 nuortenilta
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.1.–29.1. piispan tarkastus Pyhän Marian seurakunnassa
25.1. ke 16.00 seurakunnan kirjojen tarkastus, 18.00 messu suomeksi, 19.00 piispan tapaaminen papiston kanssa
26.1. to 16.30 seurakunnan talousneuvoston kokous, 18.00 messu suomeksi, 19.00 seurakuntaneuvoston kokous
27.1. pe 16.00 alkaen mahdollisuus keskustella henkilökohtaisesti piispan kanssa, 18.00 messu suomeksi, maallikkoryhmien tapaaminen piispan kanssa
28.1. la 9.30 messu suomeksi, tapaaminen piispan kanssa (messupalvelijat, lukijat, kuorolaiset, urkurit, uskonnonopettajat, karitatiivista työtä tekevät, vapaaehtoistyöntekijät)
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 piispanmessu suomeksi, kirkkokahvit, avoin tapaaminen piispan kanssa kaikille seurakuntalaisille/meeting with the Bishop open to all parishioners after the 10 o'clock Mass, 11.30 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
4.2. la 9.30 messu suomeksi, 10.00–14.00 opetus Englantilaisessa koulussa ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten, 18.00 messu suomeksi
5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa pä svenska, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta(at)catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.1. pe 18.00 messu Porissa
14.1. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
17.1. ti 19.00 informaatiokurssi
19.1. to pyhä Henrik: 18.30 messu
21.1. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
28.1. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
3.2. pe 18.00 messu Porissa
4.2. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
7.2. ti 19.00 miestenpiiri
11.2. la 11.00 messu ja sairaidenpäivä
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 21.1. la 10.00
Eurajoki: 22.1., 12.2. su 15.00
Pori: 13.1., 3.2. pe 18.00

KATEKEESI
4.2. la 9.30

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi(at)catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. Adoration after Evening Mass. Tues. and Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way (in the parish hall). Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.1. pe 18.00 messu Kiteellä
14.1. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa
17.1. ti pyhä Antonius: 18.00 messu
19.1. to pyhä Henrik: 18.00 messu
20.1. pe 18.00 iltamessu, jonka jälkeen johdantokurssi katoliseen uskoon (aihe: kaste ja vahvistuksen sakramentti)
21.1. la pyhä Agnes: 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
24.1. ti pyhä Frans Salesilainen: 18.00 messu
25.1. ke pyhän apostoli Paavalin kääntymys: 18.00 messu
26.1. to pyhät Timoteus ja Titus: 14.00 seniorit, 18.00 messu
28.1. la 9.45 katekeesi Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
31.1. ti pyhä Giovanni Bosco: 18.00 messu
2.2. to Herran temppeliintuominen: 18.00 messu
3.2. pe pyhä Ansgar: 18.00 messu
5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
8.2. ke pyhä Giuseppina Bakhita: 18.00 messu
10.2. pe 18.00 messu Kiteellä
11.2. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 14.1., 11.2. la 11.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 15.1., 12.2. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 13.1., 10.2. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 29.1. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 28.1. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 28.1. la 11.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 14.1., 11.2. la 15.00

KATEKEESI
Jyväskylä: 21.1. la 9.00
Joensuu: 14.1., 11.2. la 9.45
Savonlinna: 28.1. la 9.45

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti(at)catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

14.1. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.45 opetus ensikommuuniota varten, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
19.1. to pyhä Henrik: 10.30 juhlamessu
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 ekumeeninen hartaus, 18.00! messu englanniksi/Mass in English
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
2.2. to Herran temppeliintuominen: 18.00 kynttilänpäivän messu
5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
11.2. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.45 sakramenttiopetus ensikommuuniolapsille, messu englanniksi/Mass in English
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 5.2., 4.3., 1.4. su 15.00
Kokkola
(ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 25.3. su 16.00
(Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 17.3. la 19.00!
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): -
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 18.2. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 29.1.

su 12.00, 25.2. la 12.00, 11.3. su 12.00, 17.3., 31.3. la 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 28.1. la 18.00!, 24.2. pe 19.00!
Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): 21.1. la 16.00, 29.1. su 16.00, 18.2., 25.2., 3.3. la 16.00, 11.3. su 16.00, 24.3., 31.3. la 16.00, 8.4. su 18.00!

KOUVOLA

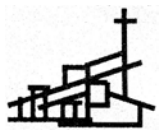

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula(at)catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 12.00 messu Lappeenrannassa, 18.00 messu Kouvolassa
19.1. to pyhä Henrik: 18.00 juhlamessu
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 11.00 messu Haminassa, 18.00 messu Kouvolassa
26.1. to 18.00 iltamessu
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 11.00 messu Kouvolassa
2.2. to Herran temppeliintuominen: 18.00 messu
4.2. la 14.00 opetus Lahdessa, 16.00 messu Lahdessa
5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 11.00 messu Kouvolassa
9.2. to 18.00 iltamessu
11.2. la 11.00 opetus Kouvolassa, 13.00 perhemessu
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 11.00 messu Kouvolassa, 16.00 messu Kotkassa
16.2. to 18.00 iltamessu
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 12.00 messu Lappeenrannassa, 18.00 messu Kouvolassa

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 22.1., 26.2. su 11.00
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14D): 12.2. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 4.2. la 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 15.1., 19.2. su 12.00
KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 4.2. la 14.00
Kouvola (seurakuntasali): 11.2. la 11.00
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14 D): Sopimuksen mukaan.

Siivouspäivä kirkossa ja pappilassa kuukauden viimeisenä lauantaina klo 10.00.

15.7.2011–15.2.2012 **kirkkoherra on sapattivapaalla**, jonka tarkoituksena on hengellinen uudistuminen ja terveydestä huolehtiminen. Kirkkoherran sijaisena toimii tänä aikana isä Ryszard Mis SCJ (puh. 046-5407179).

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

15.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
9.1. to pyhä Henrik: 17.00 juhlamessu
22.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
25.1. ke pyhän apostoli Paavalin kääntymys: 17.00 juhlamessu
29.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
31.1. ke pyhä Giovanni Bosco: 17.00 messu
2.2. to Herran temppeliintuominen: 17.00 messu
5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Torniossa
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
14.2. ti pyhät Kyrillos ja Metodios: 17.00 messu
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 15.1., 19.2. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 5.2. su 17.30
Raahe (Brahenkatu 2): 22.1. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 12.2. su 17.30

USKONNONOPETUS ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten
21.1., 4.2., 18.2., 3.3., 17.3.

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

KESKUKSET

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18.

Aamumessu ma, ke, pe klo 7.45. Lauantaisin klo 18 yleensä messu vanhan dominikaaniriituksen mukaan tai hepreankielinen messu, tarkemmat tiedot www.studium.fi. Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30. Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Messe en français le samedi 21 janvier à 18h.
Vanhan dominikaaniriituksen mukainen messu 4.2. klo 18.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Ks. myös takasivu.

TAPAHTUMIA

Academicum Catholicum

Ohjelma keväällä 2012
Verksamhetskalender för våren 2012

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3 b A, Helsinki. *Möteslokal är Studium Catholicum, Riddareg. 3 b A, Helsingfors.* Tilaisuudet ovat avoimia kaikille./ Öppet för alla.

Lauantaina 28.1. klo 16.00: Vietämme Tuomas Akvinolaisen päivää. Isä Antoine Lévy esitelmöi aiheesta Tuomas Akvinolaisen vaikutus Katariina Sienalaiseen, ja Eva Airava kertoo juuri ilmestyneestä pyhän Katariinan Dialogin suomennoksesta. Klo 18.00 on messu suomeksi, saarna englanniksi./*Vi firar Thomas av Aquinos dag. Fader Antoine Lévy håller ett föredrag om Thomas av Aquinos inverkan på Katarina av Siena, och Eva Airava berättar om den nyss utkomna finska översättning av sankta Katarinas Dialog. Kl. 18.00 mässa på finska (predikan på engelska).*
Torstaina 16.2. klo 18.00 Romanos Pyrrö puhuu ortodoksisesta liturgisesta musiikista/*Romanos Pyrrö talar om liturgiska musiken i den grekisk-ortodoxa kyrkan, på finska.*

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com.

Jan. 24; Feb. 7 & 21; Mar. 6 & 20; Apr. 17; May 1 & 15

Fransiskaani-maallikot OFS

Helmikuussa tiistaina 14.2.2012 Aiheena on Baltiassa olevien romaanien tilanne kertoo ja esittelee Allan Palm.

Koukset alkavat kello 16 ja päättyvät kello 18.00 jonka jälkeen mahdollisuus mennä iltamessuun. Kokouksemme ovat avoimia kaikille ja kaikki ovat tervetulleita, joilla hyvä ja rakentava tahto.

Gregorius-yhdistys
Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

messu vanhan dominikaaniriituksen mukaan 4.2. klo 18 Studium Catholicumissa.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Kirjallisuuspiiri

jatkaa vauhdikkaita ja keskustelevaisia kokoontumisiaan jälleen kevätkaudella. Paikka on entinen: Studium Catholicum, Ritarikatu 3b A, 3. krs, ja kellonaikakin entinen klo 18. Päivät ja kirjat ovat seuraavat:

16.1.2012 Tomek Tryzna: Mene, rakasta
13.2. Juhani Aho: Panu
26.3. Rauno Tirri: Kirjeitä Naantalin luostarista. Sisar Kristiinan elämä 1441-1500
23.4. Viivi Luik: Varjoteatteri
14.5. Daniel Katz: Kun isoisä Suomeen hiihti

Kaikki kirjoista kiinnostuneet, tervetuloa! Tarjolla aina myös kahvia ja teetä!

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Adoration on Monday at 17:30.

Teresa ry

Teresa ry:n kevään 2012 ohjelma

ti 17.1.2012 kevätkauden aloitus ja esitelmäilta: Airi Hakasalo: "Lukevan munkin mysteeri"
ti 14.2.2012 esitelmäilta: isä Rafal Cernia
ti 13.3.2012 vuosikokous, ei vaaleja, työilta, kirpputorimyyjäisten suunnittelua ym.
la 31.3.2012 kirpputorimyyjäisten valmistelu klo 10.00–14.00 srk-salissa
su 1.4.2012 kirpputorimyyjäiset klo 11.15–14.00 srk-salissa
ti 17.4.2012 kokousilta tai teatteri (tarkentuu myöhemmin)
ti 8.5.2012 kevätjuhlat

RADIO JA TV

sunnuntai 5.2.2012 klo 18.00 **radiomessu** Pyhän Henrikin katedraalista – YLE Radio 1, nauhoitus klo 11.00
torsdag 1.3.2012 kl. 6.54 och 8.54 **andrum** (Jan-Peter Paul) – Radio Vega
tiistai 27.3. klo 18.50 **iltahartaus** (Kaarina Koho) – YLE Radio 1
onsdag 28.3.2012 kl. 6.54 och 8.54 andrum (Jan-Peter Paul) – Radio Vega
kiirastorstai 5.4.2012 klo 18.00 **radiomessu** Pyhän Henrikin katedraalista – YLE Radio 1, suora
lauantai 14.4.2012 klo 6.15 ja 7.50 **aamuhartaus** (piispa Teemu Sippo SCJ) – YLE Radio 1
fredag 20.4.2012 kl. 6.54 och 8.54 **andrum** (Jan-Peter Paul) – Radio Vega

SEKALAISTA

Seniorit

Tiistaina 17. tammikuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14 ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Keskiviikkoklubi

Marian srk:n Maanantaiklubi jatkuu uusin voimin joka kuukauden 1. keskiviikkona paitsi pyhällä viikolla. Kokoontumiset ovat 1.2. – 7.3. – 28.3. – 2.5. 2012. Nimi on nyt MARIAN KESKIVIIKKOKLUBI.

Kaikki ovat tervetulleita, sekä seniorit että myös kaikki muut kiinnostuneet, joille sopii aika klo 14.00 – 16.30, tapaamaan tuttuja, seurustelemaan, keskustellaan ajankohtaisista aiheista. Messu tai ruusukko klo 14.00 ja sen jälkeen kahvitus srk-salissa.

Helsingin seurakuntien johdantokurssi katoliseen uskoon

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen.

23.1.2012 Käskyt I
6.2.2012 Käskyt II
20.2.2012 Herran rukous
5.3.2012 Rukouksista ja hartauksista

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen (1/2012) ajalle 13.1.–12.2. on toimitettava viimeistään 2.1.2012 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Pauline Jaricot

150 vuotta Uskon levittämisen seuran perustajan kuolemasta.

Pauline-Marie Jaricot kastettiin Lyonissa syntymäpäivänään 22. heinäkuuta 1799. Hän oli vanhempiensa Antoine ja Jeanne Jaricot'n seitsemäs lapsi. Häntä kaksi vuotta vanhempi veli Phileas oli hänelle hyvin rakas ja tärkeä koko elämän ajan.

Ranskan Lyon oli teollisuuskaupunki ja kuuluisa silkkitehtaistaan. Paulinen vanhemmat olivat silkkikauppiaita. Heidän elämänsä Paulinen lapsuudessa oli varakkaan porvarisperheen seurapiirielämää. Kaikki muuttui kun hän 15-vuotiaana kaatui pahasti. Pian sen jälkeen hänen äitinsä kuoli, eikä elämä maistunut enää samalta. "Minun sydämeni on luotu koko maailmaa varten", hän kirjoitti siihen aikaan. "Jospa osaisin rakastaa äärettömän paljon, loputtomasti." Pauline alkoi elää kieltäymyksessä ja jouluna 1816 hän antoi neitsyyslupauksen. Hän perusti ystäviensä ja palvelustyttöjen kanssa rukouspiirin Répatrices du Sacre-Coeur de Jésus-Christ.

Lähetystyökutsumus

Pauline tahtoi myös auttaa Kiinassa ja Pohjois-Amerikassa toimivia lähetystyöntekijöitä. Tämän ajatuksen hän sai, koska hänen veljensä Phileas valmistautui pappeuteen Saint-Sulpicen seminaarissa ja kertoi sisarelleen lähetystyöntekijöiden elämästä ja työstä. Pauline tunsi kutsumuksensa olevan lähetystyössä. Hän halusi kertoa Jumalan rakkaudesta, sillä "todellinen apu ihmisille on johdattaa heidät Jumalan luokse".

Eräänä päivänä Pauline näki näyn kahdesta lampusta. Toisessa ei ollut öljyä, mutta toisessa oli niin paljon, että siitä riitti tyhjäänkin lamppuun. Paulinelle tyhjä lamppu kuvasi uskon tilaa Ranskassa, joka yhä kärsi vallankumouksen vaikutuksista. Öljyä täynnä oleva lamppu kuvasi Uudessa maailmassa lähetystyössä olevien katolilaisten uskoa. Pauline ymmärsi, että tukemalla Amerikan uutta uskoa siitä siemenestä kasvaisi paljon hedelmää.

Niinpä Pauline loi suunnitelman lähetystyön auttamiseksi. Hän kokosi perheensä silkkitehtaan työläisiä kymmenen hengen ryhmiksi. Jokaisen ryhmän tuli päivittäin rukoilla lähetystyön puolesta ja jokaisen jäsenen tuli joka viikko antaa yksi sou (yksi penni) lähetystyön hyväksi. Jokaisen ryhmään kuuluvan tuli myös hankkia kymmenen uutta jäsentä tekemään samalla tavalla. Lyonin seurakuntapapit olivat tällaista toimintaa vastaan, mutta Pauline pysyi lujana. Vuoden kuluttua näihin lähetystyötä tukeviin ryhmiin kuului 500 työläistä, ja pian heitä oli 2000.

Paulinen menestyminen toimissaan oli tärkein sysäys Uskon levittämisen seuran syntymiselle. Hän oli "tulitikku, joka sytytti tulen". Mutta samalla syntyi myös kamppailu tämän uuden aloitteen kontrolloimiseksi. Pauline työnnettiin syrjään joksikin aikaa, ja hänen oli taisteltava varmistaakseen Herralta saamansa ajatuksen pääsemisen täyteen kukoistukseensa. Paulinen aloitteesta kasvoi lähetystyötä tekevän kirkon voimanlähde ja toivo. Paulinen näky kahdesta lampusta oli ja on yhä voimakas, sillä lähetysalueiden elävä usko inspiroi ja syventää koko kirkon uskoa.

Uskon levittämisen seura

Toukokuun 3. päivänä 1822 Lyonissa kokoontui ryhmä miehiä keskustelemaan Amerikan Louisianan lähetystyön tarvitsemasta rahoituksesta. Louisianan piispan edustaja toivoi, että luotaisiin samanlainen organisaatio kuin Pauline Jaricot'n luoma oli, koska se toimi niin hyvin. Yksi läsnäolijoista vastusti. Hänestä mikään lähetyskenttä ei voinut olla ainoa, jolle kerättiin rahaa. Perustettavan organisaation piti auttaa kaikkea lähetystyötä joka puolella. Juuri tämä oli ollut Paulinenkin tarkoitus alun perin! Paulinen työtapaa kannatettiin ja hän suostui yhdistämään oman organisaationsa tähän uuteen "koko maailman hyödyksi". Perustettiin Uskon levittämisen seura.

Pyhän lapsuuden seura ja Elävän ruusukon yhdistys

Vuonna 1843 piispa Forbin-Jansson keskusteli Pauline Jaricot'n kanssa halustaan auttaa lähetysmaiden lapsia. Hän oli toiminut eri puolilla Yhdysvaltoja ja Kanadaa ja nähnyt läheltä kirkon tilanteen siellä. Tästä yhteistyöstä syntyi "Pyhän lapsuuden seura". Pyhä lapsuus viittasi Jeesuksen lapsuuteen lähetystyön piirissä olevien lasten omaan lapsuuteen. Ranskan lapsia innostettiin rukoilemaan päivittäin lähetysmaiden lasten puolesta ja antamaan pienen roponsa erityisesti Kiinan lasten hyväksi.

Pauline Jaricot perusti myös Elävän ruusukon yhdistyksen 1826 toimimaan vastaavanlaisina pieninä piireinä kuin lähetysseurakin. Kuhunkin ryhmään kuului viisitoista henkeä ja jokaisella oli tehtävänä rukoilla päivittäin yksi ruusukon dekadi. Dekadit vaihtuivat säännöllisin väliajoin. Jaricot perusti myös uuden työmuodon köyhien lasten auttamiseksi, mutta siinä hän ei onnistunut vaan velkaantui pahoin, osaksi häikäilemättömien avustajien vuoksi.

Arsin kirkkoherra kiitti Pauline Jaricot'ta julkisesti sanoen: "Tunnen erään henkilön, joka on ottanut ristinsä, raskaan ristin ja kantaa sitä rakastaen. Hän on mademoiselle Jaricot."

Pauline-Marie Jaricot kuoli 9. tammikuuta 1862. Kirkko viettää parhaillaan hänen kuolemansa 150-vuotismuistoa.

Kolme tärkeää periaatetta

Pauline Jaricot'lla oli kolme tärkeää periaatetta lähetystyön hyväksi tehtävässä työssä

1) Omistautuminen lähetystyölle joka päivä. Tarvittiin päivittäinen rukous lähetystyötä tekevien puolesta ja niiden ihmisten puolesta, jotka heiltä kuulevat sanoman "toivosta, joka pelastaa". Tarvittiin myös säännöllinen uhri heidän hyväkseen.

2) Näky koko maailmasta. Lähetystyölle annettava apu koskee koko maailmaa, ei vain jotakin aluetta.

3) Elämä rakkaudessa. Jo nuorena Pauline halusi rakastaa äärettömästi, loputtomasti. Lähetystyö nousi Jeesuksen käskystä rakastaa Jumalaa ja lähimmäisiä.

Venerabilis – kunnioitettava

Vuonna 1963, kun oli kulunut 100 vuotta Pauline Jaricot'n kuolemasta, paavi Johannes XXIII julkaisi dekreetin, jossa ylistettiin Paulinen hyveitä ja jolla Paulinelle annettiin arvonimi Venerabilis - kunnianarvoisa/ kunnioitettava. Paavi kirjoitti: "Hän pani alulle yhdistyksen ja loi sen toimivan rakenteen." Arvonimi venerabilis merkitsee ensimmäistä vaihetta autuaaksi ja pyhäksi julistamisessa. Tämä prosessi jatkuu yhä.

Kaikkivaltias, armollinen Jumala, sinä valitsit nöyrän neitsyen Marie Paulinen, Marian tyttären, perustamaan suurta katolista työtä uskon levittämiseksi ja ruusukon rukoilemiseksi. Sinä halusit nöyryytysten, koettelemusten ja vainon kautta puhdistaa hänen työnsä. Me pyydämme, että kirkko pian tunnustaisi hänen pyhän elämänsä, ja rukoilemme, että hänen kärsivällisyytensä esimerkki ja rakkautensa sinun ristiäsi kohtaan koituisi jatkuvasti avuksi uskon levittämisessä puhtaasti.

Pauline Jaricot, Jeesuksen puolesta uhrautunut, rukoile puolestamme!

fides.org / Kaarina Koho

Paavilliset lähetysseurat

Vuoteen 1922 mennessä Uskon levittämisen seurasta ja kolmesta muusta lähetystyön avuksi syntyneestä seurasta tuli paavillisia lähetysseuroja, joiden päämajat siirtyivät Roomaan paavin alaisuuteen. Nämä muut seurat olivat Pyhän lapsuuden lähetysseura, vuonna 1916 perustettu Pyhän apostoli Pietarin lähetysseura, joka tukee erityisesti lähetysmaiden ja kehitysmaiden uusia pappeja ja muita kirkon työntekijöitä, sekä Paavillinen lähetysliitto, jonka tehtävänä on innostaa kaikkia katolisia pappeja lähetystyön syvempään ymmärtämiseen.

Ensimmäisen 100 vuoden aikana 1822-1922 Uskon levittämisen seura lähetti 7 milj. dollaria Yhdysvaltojen nuorelle katoliselle kirkolle. 1833 tämä kirkko antoi Uskon levittämisen seuralle nimelliset 6 dollaria, nykyään se kustantaa 25 % seuran jakamasta avusta.